

MIKÄ ON VETOVOIMA TUOLLA VUORELLA?

Usko se vaan, usko se vaan,
Kaikk' mahdollista on, usko se vaan.

Kumartakaamme nyt päämme.

Isä Jumala, tämä on meidän vilpityn rukouksemme tänä iltana, nähdessämme kaiken sen, mitä Sinä teet ihmisille tänä aikana. Ja me pyydämme Sinulta, Herra, että me voisimme vain uskoa, ainoastaan uskoa, että Se on Totuus, kirjoitettu Sana julkituotuna meille. Suo nämä asiat, Isä.

² Nyt tänä iltana me haluamme kiittää Sinua siitä Valosta, jonka Sinä annoit Kirjoituksille meitä varten tänä aamuna. Ja me rukoilemme tänä iltana, Herra, että Sinä tuossa rukousjonossa vahvistaisit Sanasi olevan Totuus.

³ Me rukoilemme kaikkien seurakuntien ja kokousten puolesta, jotka ovat kokoontuneet pienten mikrofoniin ääreen tästä kansakunnasta, aina länsirannikolta ylös Arizonan vuorille, Teksasin tasangoilta kauas itärannikolle asti, kautta koko maan, Herra, missä he ovat koolla. Me olemme ajassa monien tuntien päässä toisistamme, mutta Herra, me olemme yhdessä tänä iltana yhtenä kokonaisuutena, uskovina, odottaen Messiaan tulemusta. Me rukoilemme, Taivaallinen Isä, että Sinä lähetät Hänet pian seurakunnallesi. Sillä me pyydämme sitä Hänen nimessään. Aamen.

⁴ Voitte istuutua. Kristillinen tervehdys teille kaikille, jotka olette täällä tänä iltana. Olen pahoillani, että meillä on yhä näin ahdasta ja täyttä, että voimme tuskin hengittää. Edes ilmastointilaitteilla, niin hyvin kuin täällä onkin ilmastoitu, ei ole paljoakaan vaikutusta, kun on niin monia ihmisiä. Jos täällä seurakunnassa olisi sama määrä ihmisiä kuin normaalisti, nuo ilmastointilaitteet jäädyttäisivät teidät. Mutta nyt jokaisella on viuhka, tuuletamassa, ja ilmastointilaitte puhaltaa niin lujaa kuin se voi.

⁵ Me lähetämme tervehdyksen itärannikolta länteen asti, kaikille ystävillemme Kristuksessa, jotka ovat kuuntelemassa. Me lähetämme terveisiä San Joseen, veli Bordersille, ryhmälle siellä. Me lähetämme tervehdyksen ylös vuorille, Prescotttiin, Arizonaan, veli Leo Mercierille ja hänen ryhmälleen, joka siellä odottaa Herran tulemusta. Me lähetämme tervehdyksen niille, jotka ovat tänä iltana koolla Tucsonissa, odottaen Herran tulemusta. Houstoniin, Teksasiin, niille, jotka odottavat Herran tulemusta. Chicagoon niille, jotka odottavat Herran

tulemusta. Ylös itärannikolle, New Yorkiin ja Connecticutiin, ja noille suurille joukoille siellä, jotka odottavat Herran tulemusta. Meillä ei ole täällä istumapaikkoja heitä varten, niinpä meidän täytyy vain lähettää heille Sana puhelimen välityksellä. Me lähetämme tervehdysten tänä iltana veli Junior Jacksonille ja hänen ryhmälleen Clarksvillessä. Veli Ruddellille kuudellakymmenellä toisella, ja hänen ryhmällensä, joka odottaa Herran tulemusta. Ja me olemme kokoontuneet tänä iltana tänne kotiseurakuntaan, tabernaakkeliin, odottaen Herran tulemusta.

⁶ Ja nyt, monet teistä eivät ehkä olleet kokouksessa tänä aamuna. Mutta minä luotan siihen, että jokainen, joka ei ollut, hankkii tuon nauhan, sillä minä uskon, että se oli kaikkein selkein Sanoma seurakunnalle *Miehet, mikä aika on?* Sanoman jälkeen. Minä tunsin Hengen voitelun, tunsin johdatuksen sanoa sen, mitä sanoin. Se oli pitkä, mutta minä tunsin johdatusta tehdä sen. Ja minä uskon, että Herra Sanansa kautta näytti, missä hetkessä me elämme. Ja varmistaakseen, että me ymmärrämme nämä salaperäiset asiat, joita tapahtuu. Te tiedätte, että Raamattu sanoo: ”Viisaat tulevat ymmärtämään.”

⁷ Mutta kansat ja ihmiset tulevat ”heikommiksi ja viisaammiksi.” Ajatelkaapa vain, että keskivertoamerikkalaiset saavuttavat keski-ään noin kaksikymmentävuotiaina, heikompina mutta viisaampina. Noina päivinä heillä ei ollut suihkukoneita eikä ydinkärkiä, mutta he elivät paljon pidempään. Me olemme tulossa heikommiksi ja viisaammiksi, ja meidän viisautemme tulee tuhoamaan meidät. Me itse tuhoamme itsemme. Jumala ei tule hävittämään meitä; vaan meidän viisautemme tuhoaa meidät. Niin on aina ollut ja tulee jälleen olemaan.

⁸ Nyt jos Herra suo, ensi sunnuntaiaamuna, minä en vielä tiedä, mistä tulen puhumaan, mutta minä luotan Herraan, että jos Hän suo meidän elää eikä mitään tapahdu, ja jos se on Hänen tahtonsa, tarkoituksemme on puhua toinen Sanoma ensi sunnuntaiaamuna, rukoilla sairaiden puolesta ensi sunnuntai-iltana. Sitten minun on palattava takaisin kotiin Arizonaan, viedäkseni perheen takaisin, jotta lapset voivat rekisteröityä kouluun. Sitten te. . . Me ilmoitamme teille mahdollisuuksien mukaan kokouksista, kun asiat selviävät, tai ajoista, jolloin me. . . paikoista, joissa aiomme olla. Niinpä, Jumala siunatkoon teitä kaikkia.

⁹ Nyt tänä iltana, tietäen että se on. . . olen viisitoista minuuttia myöhässä alun pitäen, neljännessä vaille kahdeksan täällä Jeffersonvillessä; se on neljännessä vaille yhdeksän Itärannikolla, ja kello on kohta viisi länsirannikolla. Niinpä meillä on täällä aivan kohta auringonlaskun hetki. Ja haluan puhua teille aivan lyhyen saarnan koettaakseni löytää Hengen voitelun, ja sitten kutsua esiin rukousjonon.

¹⁰ Ja haluan seurakunnan täällä, samoin kuin seurakuntien, jotka ovat kokoontuneet toisaalla, etsivän jonkun miehen, jonkun veljen, joka on Hengen voitelema; ja kun me alamme rukoilla sairaiden puolesta, laskekoon hän kätensä niiden päälle, jotka ovat teidän seurakunnissanne. Muistakaa, Jumala on kaikkialla läsnä oleva; Hän on kaikkiolla. Niinpä siellä Teksasissa, Kaliforniassa, Arizonassa, missä tahansa te olettekin, laskekaa kätenne sairaiden päälle, kun me alamme rukoilla sairaiden puolesta. Ja minä olen varma, että Jumala kuulee ja vastaa rukouksiin.

¹¹ Erikoinen asia viime sunnuntai-iltana, ja kun voitelu jatkui ja Pyhä Henki. . . Se oli melkoinen asia. Minulla ei ole ollut erottamisjonoa moniin kuukausiin sen jälkeen, kun joku kerta olin täällä. Ja sitten tulla tänne lupauksen kanssa. . . Te ette tiedä, tuleeko Hän tekemään sen. Te ette voi sanoa, että Hän tekee sen. Teidän vain täytyy tulla sinne ja odottaa. Hän on yksinvaltiainen, Hän tekee, mitä haluaa. Mutta seistä siellä ja odottaa, nähdäkseen mitä Hän tekee, silloin tuntee sen tulevan teidän yllenne sillä tavalla.

¹² Ja tuon kokouksen lopussa, tietämättä, kuka se oli, mutta siellä jossakin oli ollut pitkä mies, ja kalju päälta, ja hän oli hyvin sairas henkilö.

¹³ Ja sitten aivan lopussa, eräs mies ilmestyi täällä puhujakorokkeella, ja hänen päänsä oli kumarassa ja hän näytti kärsivältä, pidellen vatsaansa. Ja minä ajattelin, että sen täytyy olla tuo ensimmäinen tai toinen mies, tai milloin sitten rukoilinkaan hänen puolestaan, koska hän oli kalju ja piti päätänsä kumarassa; isokokoinen mies, kumartuneena eteenpäin. Mutta minä katsoin ympärilleni ja minä näin tuon miehen istumassa siellä, mutta hän iloitsi. Minä ajattelin: ”Missä se on?” En voinut päästä selville siitä, missä se oli. Minä vain saatoin tuntee sen ja nähdä tuon miehen edessäni.

Tunsin sen vetävän tähän suuntaan, se tuli tuolta takaa. Katsoin veli Nevilleä ja näitä kahta, jotka istuvat täällä, mutta kysymys ei ollut heistä. Minä sanoin: ”Tuo mies on tuolla kastetilassa tuolla takana.” Ja tiedättekö, kuka se oli? Veli Shepherd. Syy siihen, miksi en voinut havaita häntä, oli siinä, että hän istui siellä pää kumartuneena, rukoillen.

¹⁴ Hän ajatteli kuolevansa, oli ajatellut niin muutaman viime viikon ajan. Hänen vaimonsa pyysi häntä hankkimaan uudet kengät itselleen, ja hän sanoi: ”Minä en tarvitse niitä. Minä en ole täällä pitkään.”

¹⁵ Ja hän tapasi minut jokin päivä sitten. . . tuolla veli Woodin pihalla, huutaen ja ylistäen Jumalaa. Hän sanoi: ”Minä olen syönyt pekonia, munia, tomaatteja, kaikkea, mitä haluan.”

16 Ja hän oli nöyrästi antanut istuimensa, mennyt sinne taakse pois tieltä, ja hän rukoili. Näettekö, että te ette tarvitse rukouskorttia, te vain tarvitsette uskoa. Näettehän?

Nyt minä en tiennyt, paraniko hän vaiko ei, minä vain sanoin: ”Eräs mies rukoilee, hänessä on jotakin vialla.” Uskoisin Sen kertoneen, mitä se oli: ”Vatsavaiva, ja hän rukoilee täällä takana. Herra Jeesus tehkoon sinut terveeksi.” No niin, se oli kaikki, mitä saatoin sanoa. Tuo veto osoitti, että hän rukoili. Minä saatoin nähdä sen, mutta minä en tiedä sitä, mitä tapahtuu. Näettekö?

17 Mutta kun te kuulette Sen tulevan takaisin, jokainen on tietoinen, kun se sanoo: ”NÄIN SANOO HERRA”, näettehän, se en ole enää minä puhumassa silloin; se on Hän.

18 Mutta minä sanon aina: ”Jeesus Kristus on tehnyt sinut terveeksi,” se on tarkalleen totuus. ”Hän oli haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, Hänen haavojensa kautta me olemme parannetut.” Näettehän? Näettehän?

19 Mutta kun se tulee: ”NÄIN SANOO HERRA,” ja sanoo teille, mitä tehdä ja mitä tulee tapahtumaan, tarkatkaa sitä, niin tulee tapahtumaan.

20 Mutta kun minä sanon: ”Jeesus Kristus parantaa sinut ja tekee sinut terveeksi,” uskokaa se, koska Hän on jo sanonut sen. Minä vain toistan, mitä Hän sanoi.

21 Ja näky on vain sen toistamista, mitä Hän näytti. Ymmärrättehän te?

22 Kiiruhtakaamme nyt ja menkäämme suoraan Sanaan, sillä minä tiedän, että monilla teistä, jotka olette täällä, on monta pitkää mailia kuljettavana tänä yönä. Minä rukoilen, että Jumala siunaa teitä, auttaa teitä ja varjelee teitä teillä. Ja nyt tänä iltana minä haluan mennä Matteuksen 21. lukuun ja jakeisiin 1-11 Matteuksen evankeliumissa. Ja nyt, jos teillä ei ole Raamattua mukanaan tai jos haluatte merkitä nämä raamatunkohdat muistiin, niin hyvä on.

23 Ja nyt teille, jotka ette kuulleet tämän aamun Sanomaa, ja teillä on kelanauhuri, me emme koskaan tavoittele rahaa myydessämme nauhoja. Me emme milloinkaan tavoittele rahaa myydessämme jotakin. Joskus suuressa kokouksessa he ilmoittavat, että heillä on tuolla takana joitakin kirjoja; me emme ansaitse niistä mitään. Veli Vayle on kirjoittaja. Ääninauhat, mies, joka hoitaa ääninauhakauppaa, voi kertoa teille, että me emme tee rahaa ääninauhoilla. Me emme... Kyse ei ole ”ääninauhoista”, kyse on Sanomasta. Ja jos joku saa mieleensä, että kyse on rahasta, hän ei enää tule tekemään nauhoja. Tämä on totta. Minä kysyin siitä, luullakseni meidän nauhamme maksavat noin, alle viisi dollaria, tai jotakin kolmesta viiteen, tai jotakin sellaista. Mitä sanot? Kolme; ja neljä noista suurista, pitkistä nauhoista.

24 Ja eräs tietty saarnaaja, minä kysyin yhtä hänen nauhoistaan, ja se maksoi yhdeksän dollaria, noin 20 tai 30 minuutin saarna.

25 Niinpä minä näen, että meidän veli Sothmannimme ei rikastu, eikä kukaan heistä, näillä nauhoilla, joita he—he valmistavat. Katsokaahan, he ansaitsevat vain tarpeeksi selvitäkseen sillä. Me emme voi pyytää heitä valmistamaan niitä ilmaiseksi, koska heidän täytyy ostaa nauhoja ja kaikkea muuta. Ja tuo laitteisto on hyvin kallis, se maksaa noin kymmenen tuhatta dollaria ennen kuin te edes pääsette alkuun nauhojen valmistamisessa.

26 No niin, ymmärtääkseni pian minä. . . sitä ei ole ilmoitettu vielä. Mutta on nauhoja käsittelevä kokous jälleen. Aina silloin tällöin me. . . johtokunnan jäsenet, minulla ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Minä en edes. . . ole koskaan yhdessäkään noista kokouksista. Se ei ole—ei ole puolesta eikä vastaan. He jättävät tarjouksensa; johtokunnan jäsenet päättävät, kuka seuraavaksi tulee tekemään ääninauhoja, ja he lähettävät hänelle kirjeen. Siinä on kaikki, mitä minä tiedän siitä. He huolehtivat siitä, koska minulla ei ole aikaa edes lasten siunaamista varten, puhumattakaan sitten nauhoista, niin, tai kastamisesta.

27 Niinpä minun mieleni on kiinnitettynä tähän Sanomaan, se on tuo Kolmas Nykäys ja se on se, jolle minun täytyy olla uskollinen ja kunnioittava.

28 Matteus 21:1-11. Sanoin sen, että te voisitte seurata sitä. . . tai mennä Kirjoituksiin.

Ja kun. . . Ja kun he lähestyivät Jerusalemiä ja saapuivat Beetfageen, Öljymäelle, . . . Jeesus lähetti kaksi opetuslasta

ja sanoi heille: ”Menkää kylään, joka on edessänne, niin te kohta löydätte aasintamman sidottuna ja varsan sen kanssa; päästäkää ne ja tuokaa minulle.

Ja jos joku teille jotakin sanoo, niin vastatkaa: ’Herra tarvitsee niitä’; ja kohta hän lähettää ne.”

Mutta tämä tapahtui, että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetan kautta, joka sanoo:

”Sanokaa Siionin tyttärille: ’Katso, sinun Kuninkaasi tulee sinulle hiljaisena, . . . ratsastaen aasilla, ikeenalaisen aasin varsalla.’”

Niin opetuslapset menivät ja tekivät niin kuin Jeesus oli heitä käskenyt,

ja toivat aasintamman varsoineen ja panivat niiden selkään vaatteensa, ja hän istuutui niiden päälle.

Ja suurin osa kansasta levitti vaatteensa tielle, ja toiset karsivat oksia puista ja hajottivat tielle.

Ja kansanjoukot, jotka kulkivat hänen edellään ja jotka seurasivat, huusivat sanoen: ”Hoosianna Daavidin pojalle! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen. Hoosianna korkeuksissa.”

Ja kun hän tuli Jerusalemiin, joutui koko kaupunki liikkeelle ja sanoi: ”Kuka tämä on?”

Niin kansa sanoi: ”Tämä on se profeetta, Jeesus, Galilean Nasaretista.”

²⁹ Nyt jos ottaisın tästä tekstin noin kolmeksi kymmeneksi minuutiksi, ennen kuin rukousjono alkaa, niin minä haluaisin ottaa tekstikseni: *Mikä on vetovoima tuolla vuorella?*

³⁰ No niin, se oli ollut hyvin väsyttävä, hermostuttava päivä, ja se oli epätavallinen päivä. Me näemme Jeesuksen tulevan tässä Jerusalemiin, valmiina osallistumaan pääsiäisjuhlaan. Ja pääsiäisenä teurastettiin pääsiäislammas, ja veri pirskotettiin armoistumille sovituksi kansan puolesta. Ja Hän oli tullut Beetfagesta ja oli tullut Öllymäen huipulle, josta näkee toiselle pienelle kukkulalle, jolle Jerusalem oli rakennettu. Ja kun Hän katseli ja tiesi, että tämä oli Hänen viimeinen vierailunsa.

³¹ Tämä oli se hetki, jolloin Hänet luovutettaisiin syntisten miesten käsiin ja he tappaisivat Hänet. Hän kuolisi kauhistuttavimman kuoleman, mitä kuolevainen ihminen koskaan on kuollut ja Hänet haudattaisiin. Hän tulisi omiensa pettämäksi, joku niistä, jotka seisoiivat Hänen kanssaan. Ja Hän, ollen Jumala, tiesi, mitä oli heidän sydämissään, ja tiesi alusta alkaen, kuka pettäisi Hänet. Ja tiesi, että tuo mies oli Hänen kanssaan, istui Hänen vieressään ja huolehti Hänen rahoistaan, ja niin edelleen, ja Hän tiesi, että tämä mies pettäisi Hänet. Ja tiesi, että julma roomalainen risti odottaisi Häntä siellä. Hän tiesi, että vesi ja veri Hänen ruumiissaan tulisivat erottumaan toisistaan, ja että Veri tulisi tippumaan Hänen otsaltaan kuin suuret hikipisarot. Hän tiesi kaiken sen, mikä oli Hänen edessään. Ja Hän seisoo vuorella katsellen Jerusalemiä.

³² Nuo ihmiset tuona päivänä, ne...joita silloin kutsuttiin ”paremman uskonnollisen luokan ihmisiksi,” vihasivat Häntä. Tuon päivän seurakunnat vihasivat Häntä, ja tuomitsivat Hänet sekä kaikki, jotka kuuntelivat Häntä. Ja jos he menivät ja olivat läsnä Hänen kampanjoissaan, heidät erotettiin välittömästi seurakunnan yhteydestä. Ei ihme, että Kirjoitukset sanoivat: ”Hän tuli omiensa tykö, mutta Hänen omansa eivät ottaneet Häntä vastaan.” Nuo, joiden olisi tullut rakastaa Häntä, joiden olisi tullut olla Hänen puolellaan, olivat Hänen katkeria, katkerimpia vihollisiaan.

³³ Ja Hän oli koonnut pienen ryhmänsä joukosta köyhiä ihmisiä, kalastajia, veronkantajia, oppimattomia. Raamattu

sanoo, että jotkut heistä olivat jopa ”tietämättömiä, oppimattomia.” Jotkut eivät edes osanneet kirjoittaa nimeään. Hän ei milloinkaan mennyt seurakuntiin hakemaan väkeään.

³⁴ Eikä Hän koskaan ollut yhtä mieltä keidenkään seurakunnan johtajien kanssa. Ja sen lisäksi Hän seurasi profeettojen linjaa. Hän tuomitsi kaiken sen, mitä he olivat tehneet, niin kuin nuokin ennen Häntä olivat tehneet; koska he olivat osa Sanaa, ja Hän oli Sana koko täyteydessään.

³⁵ Mutta kaiken sen keskellä, kautta jokaisen ajanjakson ja jokaisen profeetan, joka on ollut tai tulisi olemaan, tulee aina olemaan tietty määrä ihmisiä, jotka on ennalta määrätty kuulemaan tuon Sanoman, ja he tulevat seuraamaan sitä. He jättivät huomiotta kansanjoukot. He jättivät huomiotta uskosta osattomien arvostelun. He—he eivät väittele heidän kanssaan. Heillä on vain yksi tehtävä, se on uskoa ja vastaanottaa siitä jokainen osa, mitä he voivat, antaa sen imeytyä itseensä niin kuin Maria, joka istui Jeesuksen jalkojen juuressa.

³⁶ Ja Martta oli valmistamassa Hänelle päivällistä, ja Jeesus sanoi hänelle: ”Mutta, Martta, sinä olet niin huolissasi tämän elämän asioista, mutta Maria on etsinyt parempia asioita,” näettehän, iankaikkisen elämän asioita.

³⁷ No niin, me näemme, että monet noista ihmisistä, jotka olivat ymmärtäneet. . . Heillä ei ollut kirjallisuutta, kuten meillä on tänään, heillä ei ollut televisiota tai puhelimia tai mitään noina päivinä, mutta sana oli jotenkin levinnyt siitä, että Hän tulisi olemaan pääsiäisjuhliilla. Sillä monet ihmiset, ollen hengellisiä mieleltään, tiesivät Hänen olevan tuo pääsiäis- karitsa, koska Hän oli jo kertonut heille sen, mitä tulisi tapahtumaan.

³⁸ Ja sitten, tietenkin, koska he tiesivät, että Hän tulisi olemaan siellä, ja koska he rakastivat Häntä sellaisella tavalla, he olivat odottamassa Häntä. Siellä oli väkijoukko mahdollisesti toisiaan tönien, kulkien portilta portille, tarkkaillen joka tietä, sillä he tiesivät, että eräänä hetkenä Hän ilmestyisi. He odottivat.

³⁹ Toiset ihmettelivät, mikä näitä ihmisiä vaivasi, kun he juoksivat portilta portille. ”Mikä oli heidän mielenkiintonsa kohde?”

⁴⁰ Ja he katsoivat *tähän* suuntaan ja *tuohon* suuntaan, nähdäkseen sen. Näytti siltä kuin he olisivat odottaneet jotakin, odottaen jonkin tapahtuvan.

⁴¹ Oi, kuinka haluaisinkaan vaihtaa aihetta muutamaksi minuutiksi, ja sanoa, että se on se, mikä on vikana tänä päivänä. Ihmiset, jotka odottavat Hänen tulemustaan, ovat suurten toiveiden ja odotuksen vallassa. Me voimme tuntea sen, tuon paineen. Ja he etsivät, tarkaten jokaista liikettä ja merkkiä, verraten sitä Kirjoituksiin.

42 Ja kun he olivat nähneet kaikki nuo asiat, jotka Hänestä oli ennustettu aina loppuun asti, he tiesivät, että loppu oli lähellä. He halusivat olla siellä, niinpä he tarkkailivat. Osa kansanjoukosta oli Hänen puolellaan, vähemmistö. Jotkut olivat Häntä vastaan, useimmat heistä, yhdeksänkymmentä prosenttia oli Häntä vastaan.

43 Ja suunnilleen samoin on tänäänkin uskonnollisissa joukoissa, kun tulee todella kysymys Sanasta ja Kristuksesta, siellä on ehkä noin yksi prosentti, joka uskoo sen. Toiset eivät kiinnitä siihen mitään huomiota, riippumatta siitä, mitä on tapahtunut, he vain väentävät siitä jonkinlaisen vitsein tai haukkuvat sitä. Se on suunnilleen sama asia. Aika ei paljoakaan muuta asioita, historia vain toistaa itseään.

44 No niin, me näemme, että se sai aikaan hermostunutta jännitystä. Sen täytyi. Sen täytyy tehdä se. He odottivat, he ihmettelivät, mitä Hän tekisi tultuaan sinne. He halusivat olla siellä, nähdäkseen kaiken, mitä Hän tekisi. He halusivat sitä. He halusivat nähdä sen. He uskoivat Häneen. Toiset olivat kuulleet Hänen olevan tulossa, ja he menivät sinne pilkatakseen Häntä. Niinpä kaiken tuon hermostuneen odotuksen jälkeen tuona hyvin epätavallisena päivänä, hyvin epätavallisena aikana, seurakuntien nukkuessa, ihmisten hermojen ollessa kireällä, siellä oli niin monia ihmisiä, ja silloin se tapahtui!

45 Öljymäen huipulta tulee pieni valkoinen aasi, kävellen rinnettä alas, mukanaan ihmisiä fanaattisesti huutaen, repien oksia palmuista, heittäen vaatteitaan tielle, huutaen: ”Hoosianna Daavidin Pojalle, joka tulee Herran nimessä!” Tämä pieni muuli, sen ratsastaja ei ollut kukaan muu kuin Jumalan voitelema tuon hetken Messias.

46 Jumala, silloin, mitä Hän oli tekemässä? Mikä on tuo vetovoima tuolla kukkulalla? Se oli Jumala tekemässä historiaa ja Jumala täyttämässä profetiaa. Ja sillä on aina vetovoimaa. Se tuo paikalle kaikki arvostelijat, korppikotkat (tämän aamun Sanomasta), ja kotkat myös. Näettekö? Ne tulevat yhdessä nähdäkseen, mitä on tapahtumassa. Jotkut tulevat uteliaisuudesta, jotkut löytääkseen vikaa, toiset tulevat arvostelemaan. Siellä on koolla kaikenlaisia, niin kuin sanoimme tänä aamuna: uskovaisia, tekouskovaisia ja uskosta osattomia. Mitä on tuolla vuorella? Profetia on täyttyvässä. Katsokaamme nyt, mitä siellä tapahtuu.

47 Nyt Sakarjan kirjan 9. luvussa ja 9. jakeessa. Sakarja, eräs profeetoista, puhui Hengessä sanoen tämän.

Iloitkaa suuresti, Siionin tyttäret, huutakaa, oi Jerusalemin tyttäret: katso, sinun Kuninkaasi tulee sinulle! Vanhurskas, . . . auttaja hän on, on nöyrä ja ratsastaa aasilla, aasintamman varsalla.

48 No niin, mikä oli vialla noissa kirjanoppineissa? Mikä oli vialla noissa papeissa? Mikä oli vialla noissa uskonnollisissa ihmisissä? Tämä oli kirjoitettu vahvistetun profeetan kautta neljäsataa kahdeksankymmentäseitsemän vuotta ennen kuin se tapahtui, ja se oli jo liitetty kirjoituksiin, joita kutsuttiin Raamatuksi, Vanhan Testamentin kirjakääröihin. Miksi he eivät voineet nähdä, että se oli profetia täyttymässä? Samasta syystä he eivät voi nähdä sitä tänäänkään. He olivat ottaneet Jumalan Sanan ja tehneet sen tehottomaksi ihmisille, opettamalla (perinnäissääntöjä) oppina ihmisten perinnäissääntöjä.

49 Ja jos kirjanoppineet, saarnaajat, sananpalvelijat, hengen miehet (niin kutsutut), voidellut, vain lukisivat Raamatua, eivät he enää ihmettelisi sitä, mitä on tapahtumassa, vaan he tietäisivät, mitä se on. Jumala on täyttämässä Sanaansa!

50 Historiaa oltiin tekemässä, profetia oli täyttymässä. Pelastus maailmalle oli saapumassa, tuo suuri päivä, jota kaikki profeetat olivat odottaneet. Kaikki, jotka olivat haudoissa, odottivat tuota päivää (oi, ajatelkaapa sitä), kaikki, jotka olivat kuolleet, kaikki marttyyrien ja profeettojen veren vanhurskaat.

51 Ne, joista Hän juuri oli huutanut: ”Jerusalem, Oi Jerusalem, sinä, joka kivität profeetat, jotka Minä lähetän sinun tykösi, ja tapat vanhurskaat, kuinka usein Minä olenkaan tahtonut koota teidät, niin kuin kana kokoaa poikasensa, mutta te ette tahtoneet. Mutta nyt teidän hetkenne on tullut.”

52 Kaikki, jotka olivat haudoissa, Aabraham, Iisak, Jaakob, kaikki profeetat, odottivat tätä hetkeä.

53 Ja seurakunta oli sokea sille. ”Kuka aiheuttaa kaiken tämän metelin? Kuka on tämä kaveri?” He sanoivat kerran: ”Eikö tämä olekin tuon puusepän poika? Me tunnemme Hänet. Mistä Hän on saanut tämän viisauden? Emmehän me näe Hänen olevan yhteydessä yhteenkään kouluumme. Me emme tiedä mitään kirjoja, joita Hän olisi opiskellut. Kuka Se on?”

54 Hän oli vastaus profeetan profetioihin. Tässä Hän tulee ratsastaen aasintamman varsalla. Millainen vetovoima! Jumala oli täyttämässä lupaamaansa Sanaa, hetki, jota oli odotettu neljätuhatta vuotta. Ensimmäisen Mooseksen kirjan 3. luku ja 15. jae, Jumala oli ennustanut: ”Naisen siemen on polkeva rikki käärmeen päin, ja käärme on pistävä häntä kantapähän,” tuo profetia läpi Raamatun, joka oli ennustettu tämän miehen tulosta.

55 Ja siellä oli hieman aikaisemmin ollut profeetta, joka seisoi heidän keskellään, se oli vahvistettu profeetta, Sakarja, ja hän sanoi: ”Te Jerusalemin tyttäret ja te Siionin tyttäret iloitkaa, huutakaa, kirkukaa, sillä teidän Kuninkaanne tulee teille sävyisänä ja alhaisena ja nöyränä, ratsastaen aasintamman varsalla.”

⁵⁶ Ja täällä nämä ihmiset, jotka lukivat Kirjoituksia päivästä toiseen, katselivat, kun Hän tuli ratsastaen, ja huusivat: ”Kuka tämä on?” Näettekö? Jumala oli täyttämässä Sanaansa ihmisille, joiden olisi pitänyt tietää, mitä se oli, mutta he eivät tunnistaneet sitä.

⁵⁷ Kun Jumala täyttää Sanansa, se saa aina aikaan vetovoimaa, aina tekee sen. Saa aikaan vetovoimaa, koska se on epätavallista. Niin epätavallista tälle nykyaikaiselle suuntaukselle, kun Hän täyttää Sanansa, koska tämän päivän nykyaikainen suuntaus ei usko sitä. Heillä on oma tiensä.

⁵⁸ Nyt me näemme, ja menkäämme takaisin Kirjoituksiin ja ottakaamme muutamia muita epätavallisia tapahtumia, vain muutamaksi minuutiksi lisää, kun Jumala täytti profetiansa. Kun Jumala sanoo jotakin, Hän tulee tekemään sen. Kaikki taivaat ja maa tulevat katoamaan, mutta tuo Sana ei koskaan katoa. Niinpä se tavallisesti saa jotakin tapahtumaan, epätavallista tapahtumaan.

⁵⁹ Huomatkaa, kuinka järjettömältä Jumalan Sana kuulostaa niistä ihmisistä, joiden oletetaan uskovan sen, ja kuitenkin se on niin epätavallista, että he huutavat: ”Hei, mitä tämä on? Mistä sinä olet saanut tämän roskan? Kuka tämä on? Mitä tämä on?”

Kun heidän olisi tullut huutaa: ”Hoosianna Kuninkaalle, joka tulee Herran nimeen!” Mutta siellä oli vain pieni joukko, joka teki niin, vain pieni joukko.

Neljätuhatta vuotta profetiaa tuosta suurimmasta asiasta, joka milloinkaan voisi tapahtua tuolle kansakunnalle, sillä kuolleiden kaikki toivo lepäsi siinä, koko tulevaisuus oli sen varassa; ja nuo uskonnolliset ihmiset, jotka väittivät uskovansa sen, huusivat: ”Kuka se on? Ja mikä on tämä vetovoima?” Jotakin epätavallista! Samoin nyt, se ei vain muutu, nytkin epätavallista.

⁶⁰ Katsokaamme joitakin epätavallisia asioita, niin kuin juuri sanoin. Mikä oli se vetovoima juuri ennen kuin tuomio kohtasi maailmaa ja hävitti sen veden kautta? Eräs vanha mies, noin sadan kahdenkymmenen ikäinen, rakensi arkkia, vaikka ei ollut vettä, missä se olisi voinut kellua. Hän teki niin vuosien ajan, seisten ovelta, rakentaen sen sisustusta, sisäpuolelta, pieten sitä sisältä ja ulkoa, ja julisti: ”Vesi tulee nielemään maailman,” tuolle suurelle tieteelliselle ajanjaksolle.

⁶¹ ”Mitä on tuo pauke tuolla mäellä?” ”Sehän on tuo vanha Nooa niminen mies, joka on siellä, vanha fanaatikko. Vanha miesparka seiso liian pitkään auringossa. Hänellä on auringonpistos. Hän on järjiltään. Ja hän rakentaa jotakin, mitä hän kutsuu ’arkiksi’, ja sanoo, että vettä on tuleva ylhäältä, vaikka siellä ei ole mitään vettä, ja että se tulee kelluttamaan kaikkia siinä olevia ihmisiä; ja jokainen, joka ei kuuntele hänen sanomaansa ja jokainen, joka ei tule tuohon arkkiin,

tulee hukkumaan. Oletteko koskaan kuulleet sellaista?” Se oli epätavallinen mielenkiinnon kohde!

⁶² Kuvittelen, että kun ihmiset halusivat hyvät naurut, he menivät ja seisoivat siellä arkin oven edessä ja nauroivat. ”Sinähän sanoit, että tulisi satamaan, jo sata vuotta sitten! Isoisä kertoi minulle kuulleen sinun sanoneen täällä, että tulisi satamaan, ja yhä sinä touhuat täällä tämän vanhan puukasan kanssa. Miksi et mene itseesi?”

⁶³ Mutta Jumala valmistautui vahvistamaan lupauksen ja täyttämään profeettansa antaman profetian. Hyvin epätavallista! Jumala oli täyttämässä lupaustaan Nooalle toisten nauraessa. Jumala oli myös valmistautumassa tekemään historiaa osoittaakseen toisille, vielä tänäänkin, että Hän pitää Sanansa! Huolimatta siitä, kuinka epätodennäköiseltä se näyttää ja järjettömältä, Hän kuitenkin pitää Sanansa. Hän oli tekemässä esimerkin tästä vanhasta miehestä, joka vasaroi tuota arkkia, näille amerikkalaisille ja kaikille ihmisille ympäri maailman. Riippumatta siitä, mitä tiede sanoo, mitä he sanovat, *tätä, tuota* tai *muuta*, Hän kuitenkin pitää Sanansa. Hän oli tekemässä historiaa.

⁶⁴ Mikä tuo vetovoima oli eräänä päivänä; epätavallinen asia tapahtui siellä kaukana erämaassa, ja se oli pensas, joka oli liekeissä. Ja tuo pakomatalla oleva profeetta seiso siellä erämaassa. Hän ei kuullut mitään ääntä, hän ei kuullut mitään ääntä, mutta hän katsoi ja näki epätavallisen asian siellä vuoren huipulla. Jumala koetti herättää hänen huomionsa. Samoin on tänäänkin!

⁶⁵ Jumala valmistautui täyttämään Sanansa profeettansa Aabrahamin kautta: ”Sinun siemenesi on viipyvää neljäsataa vuotta vieraassa maassa. Minä tuon heidät ulos väkevällä kädellä.”

⁶⁶ Ja Hän valmisti miestä tuota tehtävää varten, samoin kuin Hän valmisti arkin turvapaikaksi kaikille niille, jotka uskoisivat. Jumala sytytti tämän pensaan tuleen, ja tämä lammaspaimen, Mooses, sanoi: ”Minä menen katsomaan, mitä tämä erikoinen asia tarkoittaa.” Ja kun Hän oli saanut Mooseksen ylös pensaan tykö, Hän puhui hänelle.

⁶⁷ Mikä oli vetovoima myöhemmin tuolla Pilatuksen palatsissa, kun tämä lammaspaimen heitti maahan sauvansa ja se muuttui käärmeeksi? Jumala oli täyttämässä lupaustaan Moosekselle. Mikä oli vetovoima Kuolleellamerellä, kun faaraon hevoset olivat hämmästyksissään, nähdessään tuulen tulevan alas taivaasta ja jakavan Punaisenmeren kahtia oikealle ja vasemmalle; ja tuo orjaraukkojen joukko vaelsi kuuliaisena Jumalalle sen ylitse kuivaa maata pitkin? Mitä se oli? Jumala pitämässä Sanansa. Kuolettuneisuus väistyi syrjään, elävät ihmiset kulkivat siitä ylitse; ja hengellisesti kuolleet ihmiset

koettivat jäljitellä sitä, ja he hukkuivat. Jumala oli täyttämässä profetiaa ja tekemässä historiaa. Se oli vetovoima kuolleella merellä.

⁶⁸ Mikä oli vetovoima toisena päivänä sen jälkeen, Siinain vuorella, kun kaikkea kansaa kiellettiin menemästä vaimojensa tykö, kun heitä pyydettiin pesemään vaatteensa ja pyhittämään itsensä ja kokoontumaan tuon vuoren ympärille, missä Mooses niminen mies oli sanonut kohdanneensa Jumalan tulipatsaassa? Ja Jumala oli sanonut Moosekselle: ”Minä tulen alas kansan keskelle. Minä tulen vahvistamaan sen, mitä minä sanoin sinulle, ja kuka minä olen. Minä osoitan heille, että minä olen tuo Jumala.” Se oli vetovoima, Jumala täyttämässä Sanansa.

⁶⁹ Mikä oli vetovoima eräänä historian päivänä, kun kansa oli unohtanut Jumalan, kun ihmiset olivat tulleet muodollisiksi ja välinpitämättömiksi, kun kaikki papit olivat menneet nykyaikaisten suuntausten mukana, profeetat profetoivat pappien tahdon mukaan? Ja tuona päivänä, niin kuin yleensäkin, heillä oli eräs mies, jonka he ajattelivat olevan fanaatikko. Hän puhui siitä, kuinka naiset maalasivat itseään ja kaikkea, ja hän oli jotenkin kummallisen tuntuinen kaveri. Ja tämä vanha mies oli tullut ja sanonut kuninkaalle: ”Ei edes kastetta pyydä. . . tule ennen kuin minä pyydän sitä.”

⁷⁰ Ja me näemme sitten, että hän kätkeytyi ja oli juossut pois siitä, ja hän kätkeytyi erämaahan jonnekin. Ihmiset ajattelivat, että hän oli ehkä kuollut nälkään tai menehtynyt; mutta häntä oli syötetty aika hyvin ja juotettu myös. Ja siellä hän oli, tuli sinne ja sanoi: ”Näettekö te, että minulla on NÄIN SANOO HERRA? Nyt jos te ette vielä ole vakuuttuneita, niin menkäämme ylös vuoren huipulle ja osoittakaamme, kuka on Jumala,” sillä hänellä oli toinen näky Herralta.

⁷¹ Hän sanoi: ”Valmistakaa itsellenne alttari ja tehkää se, ja—ja valitkaa mullikka ja teurastakaa se. Minä teen alttarin Herralle ja minäkin laitan mullikan alttarilleni. Me molemmat uhraamme, ja se Jumala vastatkoon, joka on Jumala.” Hän ei olisi missään tapauksessa tehnyt sitä, ellei Herra olisi käskenyt häntä; hän sanoi sen myöhemmin: ”Minä olen tehnyt tämän. . . kaiken tämän Sinun käskystäsi, Herra.”

⁷² Mutta mikä on vetovoima? Siellä vuorella seisoi neljäsataa pappia, ja kuningas siellä vaunuissaan kaikkine haarniskoineen, ja vartijoiden seisossa ympärillä. Ja tämä vanha, nukkainen, epäsiistin näköinen mies, kaljupäinen, hiusten hapsottaessa hänen kasvoillaan, pala lampaannahkaa ympärillään, karvaisena koko ruumiiltaan, seisten siellä keppi kädessään ja öljyastia toisessa kädessä; joka oli sanonut vain kolme ja puoli vuotta ennen sitä: ”Ei edes kaste lankea maahan, ennen kuin minä kutsun sitä,” ottaen Jumalan paikan sellaisten asioiden kanssa kuin sädekehien ja varjojen ja kaiken, mistä he

puhuvat. ”Ja täällä tuo vanha fanaatikko seiso i vuorella tuoden kaikki nuo ihmiset sinne.” Mikä oli tuo vetovoima? Jumala valmistautui vahvistamaan profeettansa olevan oikeassa. Jumala oli täyttämässä profetiaa. Jumala oli myös tekemässä historiaa, täyttämässä Sanan.

⁷³ Muutama vuosisata myöhemmin siellä oli eräs mies voideltuna tuolla samalla Hengellä, ja hän tuli erämaasta riippumattomana kaikista organisaatioista; hänen isänsä tosin oli organisaation mies, pappissäädystä. Mutta hän tuli erämaasta puettuna lampaannahkaan, kasvot partaisina. Sen sijaan että se olisi ollut harmaa, se oli musta. Mikä oli tämän miehen vetovoima, joka veti koko Jerusalemin ja Juudean puoleensa? Jotkut heistä menivät sinne ja sanoivat: ”Tuolla on tuo villimies. Hän koettaa hukuttaa ihmisiä veteen. Onko kukaan ennen kuullut sellaisesta?”

⁷⁴ Toiset olivat uteliaita ja sanoivat: ”Tämän täytyy olla Messias.” Yksi heistä sanoi: ”Se voi olla joku profeetoista.” He eivät tieneet, mitä ajatella. Mutta mitä se oli? Jumala oli täyttämässä Jesaja 40, missä Hän sanoi: ”Katso. . .” mitä Hän tulisi tekemään viimeisinä päivinä, kuinka Hän lähettäisi palvelijansa ja mitä hän tekisi.

⁷⁵ Sitten me näemme muutamia viikkoja myöhemmin, että tuo mies oli niin varma sanomastaan, että hän sanoi: ”Teidän keskellänne seisoo Hän, jonka kenkiä minä en ole arvoinen kantamaan. Hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella niin kuin minä olen kastanut teidät vedellä.”

⁷⁶ Eräänä päivänä tavallinen nuori mies, noin kolmenkymmenen ikäinen, käveli sinne ja kastettiin. Ja kun tämä Mies tuli, se veti profeetan puoleensa sellaisella tavalla, että profeetta toimi oudosti tuona päivänä. Seurakunta ei voinut olla tarkkailematta tämän profeetan toimintaa.

⁷⁷ Kun hän väitteli pappien kanssa joen rannalla, he sanoivat: ”Jumala rakensi tämän alttarin. Jumala käski meidän tehdä tämän. Mooses on profeetta. Me uskomme Moosesta. Uhria ei koskaan poisteta.”

⁷⁸ Minä voin kuulla Johanneksen vastaavan, sanoen: ”Ettekö te ole lukeneet Kirjoituksista, mitä Daniel, profeetta sanoo: ’Jokapäiväinen uhri tullaan poistamaan?’ Ja tuo hetki on tullut! Ettekö te ole lukeneet, mitä Jesaja sanoi luvussa 40: ’Huutavan ääni kuuluu erämaasta, valmistakaa Herralle tie?’ Minulle siinä on kaksi profetiaa. Ja toisekseen, ettekö te ole havainneet, että meidän profeettamme neljäsataa vuotta sitten, Malakia, kun hän puhui kolmannessa luvussa, ja sanoi: ’Katso, Minä lähetän sanansaattajani, ja hän on valmistava tien Minun eteeni?’ Ettekö te tiedä, että tämä täyttää profetian?” Profetia oli täyttymässä!

⁷⁹ Ja suunnilleen siihen aikaan profeetta kääntyi ja sanoi: ”Katso, siellä tulee Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman

synnin!” Nyt, mikä oli tuo vetovoima? Se siirtyi profeetasta hänen profetiaansa.

⁸⁰ Huomatkaapa, mitä tapahtuu. Täällä tulee tavallinen mies, jota kukaan ei tunne, puusepän poika, tulee astuen veteen. Silloin Johannes, tuo suuri profeetta, sanoi: ”Minun tarvitsee saada kaste Sinulta. Miksi Sinä tulet minun tyköni?”

⁸¹ Hän sanoi: ”Salli näin tapahtua. Mutta profeettana ja Sanana meidän on soveliaista täyttää kaikki vanhurskaus.”

⁸² Niin hän ymmärsi, että uhri täytyi pestä ennen kuin se esitettiin, ja Johannes kastoi Hänet.

⁸³ Nyt siellä on toinen nähtävyys, kun Hän nousi ylös vedestä. Tämä profeetta, joka oli ollut niin uskollinen julistamaan ajanjaksolleen ja ajalleen, hän katsoi ylös ja näki taivaat avoinna. Hän näki Jumalan Hengen niin kuin kyyhkysen, laskeutuvan Hänen ylleen, ja ääni sanoi: ”Tämä on Minun rakas Poikani, johon Minä olen mielistynyt.” Jumala oli vahvistamassa profeetan sanomaa, mikä herätti huomiota Jordanilla.

⁸⁴ Eräs veli lauloi hetki sitten, tai hänen piti laulaa: ”Tuolla kaukaisella kukkulalla seisoj vanha rosainen risti.” Mikä oli vetovoima Golgatan vuorella? Kun me näemme uskonnollisen maailman tuominneen Hänet, ja roomalainen hallitus oli tuominnut Hänet kuolemaan. Ja siellä Hän riippui kahden ryövärin välissä, kaivaten juotavaa, veren valuessa Hänen ruumiistaan. Siellä Hän riippuu, huutaen: ”Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit Minut?” Ja nuo uskonnolliset ihmiset seisoivat siellä katsellen sitä, eivätkä he olleet tietoisia tuosta Vanhan Testamentin profetiasta, joka sillä hetkellä oli täyttymässä juuri siellä Golgatalla.

⁸⁵ Daavid itse kirjoitti, toimi. . .hän tuli Henkeen niin kuin kaikki profeetat, hän toimi niin kuin kysymys olisi ollut hänestä itsestään. Daavid huudahti 22. Psalmassa: ”Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit Minut? Kaikki minun luuni tuijottavat Minua. He lävistivät Minun käteni ja jalkani.” Daavid puhui niin kuin se olisi ollut hän itse. Eikä se ollut Daavid, se oli Kristus Daavidissa.

⁸⁶ Ja siellä nuo eri profeettojen profetiat olivat täyttymässä Golgatan vuorella. Mikä oli vetovoima Golgatalla? Jumala oli täyttämässä Sanaansa.

⁸⁷ Toinenkin nähtävyys oli vuorella, se oli helluntaipäivänä, kun he kaikki olivat siellä uskonnollisessa juhlassa, ajatellen, että he olivat päässeet eroon kaikista fanaatikoista. He eivät olleet kuulleet heistä kymmeneen päivään. Yhtäkkiä, niin kuin mehiläisparvi, he tulivat ulos tuon rakennuksen huipulta, ulos kaduille kirkuen ja huutaen.

⁸⁸ ”Mitä tämä on? Mitä tämä merkitsee? Ovatko nämä kaikki miehet juovuksissa?”

⁸⁹ Katsokaa! Ja profeetta nousi seisomaan heidän keskeltään, niin kuin profeetan tulee tehdä, ja sanoi: ”Te Israelin miehet, ja Juudeassa ja Jerusalemissa asuvaliset, olkoon tämä teille tietävä, ja ottakaa minun sanani korviinne. Nämä eivät ole juovuksissa niin kuin te luulette. Vaan tämä on se, mistä Herra on puhunut Jooelein, profeetan kautta: ’On tapahtuva viimeisinä päivinä, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle.’” Siinä oli vetovoima.

⁹⁰ Nuo uskonnolliset ihmiset, ristiinnaulittuaan Elämän Ruhtinaan ja kaikkea, eivät vielääkään nähneet lupausta Pyhän Hengen tulosta. Mielenkiinnon kohde: ”Kuka tämä on? Mitä tämä merkitsee? Mikä näitä ihmisiä vaivaa?”

⁹¹ Voi! Samoin on tänään. Me jätämme paljon tästä käsittelemättä tämän hetken suhteen. Samoin on tänään. Sama asia tapahtuu. Samat kysymykset esitetään. ”Mitä tämä kaikki hälinä on?” Katsokaa pitkin katuja, autoja Michiganista Floridaan, Mainesta Kaliforniaan. Tänä aamuna, kun olin ajelemassa vaimoni kanssa, tai puolenpäivän jälkeen, me kuljimme pitkin katuja, vaimo ja minä katselimme autojen rekisterikilpiä. Ja silloin tämä teksti tuli mieleeni.

”Mitä tämä merkitsee?”

⁹² Juuri niin kuin on sanottu: ”Missä raato on, sinne kotkat kokoontuvat.”

⁹³ Minä sanoin vaimolleni: ”Kultaseni, sinä muistat tuon viimeisen yön, kun minun täytyi sanoa hyvästit kaikelle sille, mikä minulle oli rakasta maan päällä, ja mennä kentälle aloittamaan jotakin, minkä Jumala oli käskenyt tehdä? Sinä lauloit tuota laulua.”

”Oi, he saapuvat idästä ja lännestä,
He tulevat kaukaisista maista,
Juhlimaan Kuninkaamme kanssa,
aterioidakseen Hänen vierainaan;
Kuinka siunattuja nämä pyhiinvaeltajat
ovatkaan!
Katsellen Hänen pyhiä kasvojaan,
Hehkuen jumalallista rakkautta;
Hänen armonsa siunatut osalliset,
he loistavat kuin jalokivet Hänen
kruunussaan.”

⁹⁴ Sitä on tuo vetovoima. Ennalta määrätty Jumalan siemen, joka ei voi tehdä mitään muuta kuin seurata sitä, merkitsee meille enemmän kuin elämä. Ottakaa elämämme, mutta älkää ottako sitä. Mikä on tuo vetovoima? Jumala, niin kuin aina, täyttämässä Sanansa. Hän on jälleen täyttämässä Sakarjan, profeetta Sakarjan sanan.

⁹⁵ Minä luin sieltä yhdeksännestä jakeesta hetki sitten, kun Jeesus tuli temppeleensä, ratsastaen...tai tuli Jerusalemiin

ratsastaen pienellä valkoisella aasilla, se profetia täyttyi, jonka Sakarja oli puhunut. Tässä se on: ”Iloitkaa suuresti, Siionin tyttäret Riemuitkaa, oi Jerusalemin tyttäret. Katso sinun Kuninkaasi tulee sinulle; Hän on vanhurskas ja on auttaja; on nöyrä ja ratsastaa aasilla, ja aasintamman varsalla.” Sitä oli vetovoima Jerusalemissa, uskonnollisissa päämajoissa.

⁹⁶ Nyt me näemme erään lopunajan tapahtuman! Menkäämme muutamia sivuja eteenpäin Sakarjan kirjassa ja katsokaamme, mitä hän sanoi siitä. Menkäämme nyt sitten viimeisiin päiviin. Se oli keskiaika; menkäämme nyt viimeisiin päiviin. Ja menkäämme Sakarjan kirjan 14. lukuun ja alkakaamme jakeesta neljä. Ja kuunnelkaa! Ja me luumme osan Kirjoituksista, noin yhdeksän jaetta, 4:stä 9:ään. Kuunnelkaa nyt tarkkaan. Ja siinä profetoidaan Hänen tulemuksestaan viimeisinä päivinä. Kuunnelkaa nyt tarkasti. Tämä on NÄIN SANOO HERRA. Se on Kirjoitukset, Sakarja 14. Muistakaa Sakarja 9, mitä se sanoi? Eivätkä he tunnistaneet sitä. Nyt, mitä sitten on tänään? Sakarja 14, puhuen Hänen tulemuksestaan.

”Ja Hänen jalkansa seisovat sinä päivänä jälleen Öljymäellä, joka on Jerusalemin edustalla itää kohti, Öljymäki halkeaa kahtia idästä länteen, ja siellä on oleva hyvin suuri laakso: . . . toinen puoli mäkeä siirtyy pohjoiseen ja toinen puoli . . . etelään päin.

Ja te pakenette minun mäkieni väliseen laaksoon, sillä mäkien välinen laakso on ulottuva Asaliin asti: te pakenette, niin kuin pakenitte maanjäristyksen päivinä Ussian, Juudan kuninkaan, päivinä . . .

⁹⁷ Toinen maanjäristys, joka repii maan auki! Jos te haluatte seurata tätä Kirjoitusta, huomatkaa tässä 5. jakeessa, se osoittaa Öljymäen halkeamisen johtuvan maanjäristyksestä, ja tämän vahvistaa Jesaja 29:6 ja Ilmestyskirja 16:9. Tarkalleen! Mitä se on? Sama profeetta, joka kertoi Hänen ensimmäisestä tulemuksestaan, näki Hänen toisen tulemuksensa. Huomatkaa: ”Niin kuin maanjäristyksen päivinä.” Näettekö, mitä maanjäristykset tekevät? Näettekö niitä koskevat ennustukset?

. . . ja HERRA, sinun Jumalasi tulee, ja kaikki hänen pyhänsä sinun kanssasi.

Ja on tapahtuva tuona päivänä, (halleluja) tuona päivänä, että valo ei ole kirkas eikä himmeä:

Mutta se on päivä . . . päivä, joka on HERRALLE tunnettu, ei päivä eikä yö: mutta on tapahtuva, että ehtoolla on oleva valoisaa. (Oi Jumala!)

⁹⁸ ”Ehtoolla on oleva valoisaa,” sama profeetta. Ja ihmiset ovat sokeita! Mikä on tuo vetovoima? Lukekaamme pari jaetta lisää.

Ja sinä päivänä elävät vedet virtaavat Jerusalemista; toiset puolet niistä Idänmerta kohti, toiset puolet

Länsimerta kohti: niin on tapahtuva kesät ja... talvet.” (Evankeliumi menossa sekä juutalaisille että pakanoille.)

”Ja HERRA on oleva koko...maan kuningas: sinä päivänä, ja on HERRA oleva yksi ja Hänen nimensä yksi.”

Valoisaa on ehtooll' oleva, (totta)
Tien kirkkauteen oot varmaan löytävä;
Vesitiessä on Valo tänäänkin,
Haudattuna Jeesuksen kalliissa nimessä.
Nuoret ja vanhat, katukaa kaikkia syntejänne,
Pyhä Henki on varmasti tuleva;
Ehtoovalo on tullut,
Se on tosiasia että Jumala ja Kristus ovat yksi.

Katsokaa, missä me olemme?

Kansat sortuu, Israel herää,
Merkit, joista profeetat kertoivat; (tuo
maanjärjestys pakanoille viimeisenä päivänä)
Pakanoiden päivät ovat luetut, kauhujen
täyttämät;
Palatkaa, oi hajotetut, takaisin omaanne.

⁹⁹ Te, jotka on potkaistu ulos, ja nämä arkit, joita kuljetetaan uusilla vaunuilla, tulkaa ulos sieltä ennen kuin kuolema kohtaa teidät. Jumala on vahvistanut sen. Niin tulee käymään.

¹⁰⁰ Menkäämme nyt toiseen Kirjoitukseen Vanhassa Testamentissa, Malakian 4. lukuun, ja lukekaamme hieman sieltä 4. luvusta.

*...katso: se päivä on tuleva, joka palaa kuin pätsi;
ja kaikki julkeat, kyllä, ... ja kaikki, jotka tekevät sitä,
mikä jumalatonta on, ovat oljenkorsia...*

¹⁰¹ No niin, tämä ei ole... Se on Malakia 3, se oli ensimmäinen tulemus, nyt tässä on seuraava tulemus. Jopa tohtori Scofield täällä, minä en todellakaan ole yhtä mieltä hänen alaviitteistään, mutta täällä hän on saanut sen oikein. ”Johanneksen tehtävänanto,” Malakia 3:ssa; ja ”Kristuksen toinen tulemus,” sekä Elian edeltävä. Hyvä on.

...kaikki ylpeät palavat, sanoo HERRA Sebaot eikä se jätä heistä juurta eikä oksaa. (Missä on silloin ”iankaikkinen” kadotus?)

Mutta teille, jotka minun nimeäni pelkätte, on koittava vanhurskauden aurinko ja parantumisen parantumiskokouksineen sen siipien alla, ... te käytte ulos ja kasvatte kuin syöttövasikat.

Ja talleatte jumalattomat;... he tulevat tuhkaksi teidän jalkapohjienne alle sinä päivänä, jona minä teen tämän, sanoo HERRA Sebaot.

Muistakaa...minun palvelijani Mooseksen laki, jonka minä...Hoorebilla hänelle säädin koko Israelia varten...käskyiksi ja tuomioiksi.

102 Tässä on Elian tulemus.

Katso, minä lähetän teille profeetta Elian...

103 Viimeinen, Vanhan testamentin päättävä Kirjoitus!

...Minä lähetän teille profeetta Elian, ennen kuin tulee HERRAN päivä, se suuri ja peljättävä.

104 Nyt, se ei voinut olla Johannes. Ei. Katsokaahan, maailma ei palanut eivätkä vanhurskaat kävelleet jumalattomien päällä. Näettekö? Ei, ei.

...ennen HERRAN suurta ja peljättävää päivää.

Ja hän on kääntävä jälleen isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata kirouksella.

105 Huomatkaa Pyhän Hengen tarkkuus, ettei se sekoita keskenään näitä kahta Elian tulemusta. Malakia 3. sanoi: "Katso, minä lähetän sanansaattajani kasvojeni edestä." Jeesukselta kysyttiin Johanneksesta; Hän vastasi: "Jos te voitte ottaa vastaan sen, niin tämä on se, josta profeetta sanoi: 'Katso minä lähetän sanansaattajani edelläni.' Tämä on se Elia, joka oli tuleva." Malakia 3.

106 Huomatkaa, kuinka Kirjoitukset tuovat sen julki niin tarkasti. Katsokaa, mitä tämä...osoittaa...niille, jotka haluavat uskoa, jotka haluavat nähdä. Muistattekö, kuinka Jeesus pysähtyi keskelle erästä Kirjoitusta, koska osa siitä täyttyi silloin, loput siitä Hänen toisessa tulemuksessaan? "Saarnaamaan Herran otollista vuotta, ja sitomaan särjetty sydämet," ja Hän pysähtyi; eikä "tuomaan tuomiota pakanoille", ennen Hänen toista tulemustaan.

107 Huomatkaa, kuinka tämä Kirjoitus on rinnastettavissa siihen. "Ja hän, Elia, on kääntävä isien sydämet lasten puoleen." (Nyt puhuen Malakia 4:stä, älkää sekoittako sitä, tai Malakia 3.) Johannes, Elia, joka tuli noina päivinä, ennen Kristuksen ensimmäistä tulemusta, käänsi vanhojen patriarkallisten isien sydämet lasten sanomaan, uuteen sanomaan.

108 Tarkatkaa nyt, "Ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen." Tullessaan toisen kerran viimeisinä päivinä, hän kääntää jälleen takaisin apostoliseen Uskoon. Näettekö, kuinka täydellisesti Kirjoitukset ovat linjassa?

109 Se oli Vanhan testamentin loppu, Vanhan testamentin. Nyt me näemme, että ehtoon ajassa on Valo. Mikä se on? Se on huippu, Puunlatvan vuori.

110 Kuten sanoin aamulla, me olemme tulleet läpi kirkkokuntien, läpi (ei appelsiinipuun) niin kuin puhuin tänä

aamuna, vaan meillä on ollut greippejä, sitruunoita, kaikenlaisia muita asioita, jotka eivät lainkaan olleet alun kaltaisia. Mutta sen jälkeen. . . Älkää kadottako tätä. Tässä se tulee. Sen jälkeen kun kaikki kirkkokunnat ovat lopettaneet, heillä ei ollut mitään valoa alun pitäenkään, siellä tulee olemaan päivä jota ei voida kutsua päiväksi eikä yöksi.

¹¹¹ Mitä he ovat tekemässä? Mitä he ovat tekemässä? Mitä tekee sitruuna appelsiinipuussa? Se ottaa appelsiinipuun alkuperäisen elämän, joka tulee esiin ja vääristää sen sitruunan kautta. Samoin ovat kirkkokunnat tehneet Jumalan Sanalle, tehneet Jumalan Sanan tyhjäksi perinnäissäänöillään. Se on NÄIN SANOO HERRAN HENKI. He ovat tuottaneet sitruunoita, greippejä, ei appelsiineja.

¹¹² Mutta mitä profeetta sanoi? Sama, joka sanoi tämän illan tekstiämme varten: ”Iloitkaa Jerusalemin tyttäret, huutakaa kovaa Siionin tyttäret, sillä teidän Kuninkaanne tulee teille nöyränä ja alhaisena, istuen aasintamman varsan päällä,” huomatkaa, että tämä sama profeetta sanoi: ”Tulee kypsymisen aika.” Aurinko on lähetetty maan ylle kypsyttämään hedelmät. Miksi ne eivät voineet kypsyä? Ei ollut mitään hedelmää, joka olisi voinut kypsyä. Mutta Elämä kulkee yhä eteenpäin.

¹¹³ Se tuli greippiin asti ollakseen appelsiini, nähtiin, että se organisoitui, se oli greippi. Se kulki eteenpäin, se tuli esiin sitruunana. Se meni eteenpäin, se muuttui joksikin muuksi. Ja lopuksi, puun latvassa, se tuli esiin tangelona, joka on puoliksi appelsiini ja puoliksi sitruuna; risteytys, vääristynyt asia, siitä tuli vääristymä, eläen tuosta samasta puusta; kuori, joka ”melkein eksyttää valitutkin.” Se näyttää appelsiinilta, mutta ei ole.

¹¹⁴ ”Mutta on oleva valoisaa,” kun se kasvaa organisaatioiden ohi. Kun se ohittaa organisaatiot, se kukoistaa jälleen, se tulee tuottamaan appelsiineja, niin kuin se tuotti niitä painuessaan maahan, ja silloin on oleva valoisaa!

¹¹⁵ Mistä tämä mielenkiinto johtuu, mitä ovat nämä tapahtumat? Jumalan Sana täyttyy! Vanhassa Testamentissa on kaksi todistajaa siitä, että tämä tulisi tapahtumaan.

¹¹⁶ Ottakaamme Johannes 14:12, Uudesta testamentista, Jeesus sanoi:

. . . Joka uskoo minuun, myös hän on tekävä niitä tekoja, joita minä teen; . . .

¹¹⁷ Myös Luukas 17:22-30, Hän sanoi.

Niin kuin oli Lootin päivinä ennen kuin Sodoma poltettiin, niin tulee olemaan Ihmisen Pojan tullessa sinä päivänä, jona Ihmisen Poika paljastetaan.

¹¹⁸ Oi, katsokaa vain Kirjoituksia! ”Ihmisen Poika”, Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, kasvoi ohi

kirkkokuntien, aina puun latvaan asti. Mitä Hän sanoi Johannes 14. tai 15? ”Jokainen oksa Minussa, joka ei kannu hedelmää, leikataan pois ja karsitaan, ne heitetään tuleen ja poltetaan. Mutta jokainen oksa, joka kantaa hedelmää, se puhdistetaan.”

¹¹⁹ Oi, viimeisinä päivinä tulee olemaan todellinen varhais- ja myöhäissade tuolle pienelle ryhmälle, joka seurasi Häntä, joka ratsasti tällä pienellä aasilla, alhaisena ja nöyränä, ei aa... tai kirkkokuntaa, huutaen: ”Hoosianna Kuninkaalle, joka tulee Herran Nimeen!” Mikä on vikana tänä päivänä? Mikä on tuo vetovoima vuorella?

¹²⁰ Jokin aika sitten seisoesani täällä puhujakorokkeella, Pyhä Henki sanoi: ”Tulee päivä, jolloin he lyövät merkkipaalun talosi eteen; he siirtävät sinun porttisi. Niinpä se, anna sen olla, älä ole vihainen.” Näin porttini hajotettuna ja makaamassa mäen reunassa. Näin edessäni olevan mäen kokonaan kaivettuna, ja aitalaudat ja muuta siinä, mihin jokin oli ne murskannut. Hän sanoi...

Katsoin sitä ja siellä oli joku pikku Ricky, joka oli tullut ja repinyt porttini, tehnyt sen. Minä sanoin: ”Miksi et kertonut siitä minulle?” Hän tuli nenäkkääksi ja minun täytyi lyödä häntä. Ja kun se tapahtui, minä sanoin: ”Minä en ole tehnyt tätä sen jälkeen, kun olin kehässä, mutta minä vain haluan sinun tietävän,” ja minä läimäytin häntä kerran. Ja kun olin lyönyt hänet maahan, nostin hänet ylös ja löin taas maahan. Minä tein sen kolme tai neljä kertaa ja potkaisin sitten hänet alas mäkeä. Sitten menin sinne ja sanoin: ”Se ei ollut oikein.” Ja minä nostin hänet pystyyn ja puristin hänen kättään, sanoin: ”Minä en ole sinulle vihainen, mutta minä vain haluan sinun tietävän, ettet voi puhua minulle tuolla tavalla.”

Ja sitten kun käännyn ja palasin sieltä, Pyhä Henki seiso siellä portilla, ja sanoi: ”Nyt jätä tämä väliin. Kun tuo merkkipaalu lyödään maahan, käänny länteen.”

Tämä Kirja on kaikki, mitä tarvitsen,
Tämä Kirja on hyvä resepti,
Se osoittaa tien vaikeuksieni ohitse. Aamen!

¹²¹ Ja tämä Kirja on Sana, ja tämä Sana on Jumala. Ohittakaa vaikeutenne, Se kertoo teille, mitä tehdä.

¹²² Kolme vuotta sitten kuulin erään ystäväni, kaupungin maanmittarin, joka asuu samalla kadulla minusta eteenpäin, lyövän merkkipaalun maahan. Minä menin sinne ulos ja sanoin: ”Mitä nyt on tekeillä, Mud?” Herra Kingin poika, henkilökohtainen ystäväni.

Hän sanoi: ”Billy, he aikovat leventää tätä tietä.”

¹²³ Te kaikki muistatte. Minä sanoin: ”Se voi johtua sillasta.” Kerroin sen veli Woodille ja sanoin: ”Pidä kiinteistösi. Ehkä tuo silta tulee kulkemaan tästä ylitse, jotakin.” Katu oli revitty

auki; tiiliä, kiviä oli heitelty kaikkialle. Niinpä hän sanoi... minä sanoin: ”Pidä kiinteistösi.” Sitten kun minä...

Herra King oli kertonut minulle, mitä tulisi tapahtumaan.

¹²⁴ Minä menin sisälle, sanoin vaimolleni, joka istui siellä: ”Kultaseni, siellä on jotakin kirjoitettuna tästä. Se on NÄIN SANOO HERRA, jossakin.”

¹²⁵ Minä menin sisälle ja otin kirjani, katsoin siihen ja siinä sanottiin: ”On tuleva tapahtumaan...” Kahdeksan vuotta myöhemmin!

¹²⁶ Sitten kun olin katsonut sitä, minä sanoin: ”Nyt on se aika, kultaseni, meidän täytyy kääntyä länteen.”

¹²⁷ Kaksi päivää sen jälkeen, seisossani huoneessani noin kello kymmeneltä aamulla, minä menin Jumalan Henkeen. Minä näin tuon pienen kyyhkysmuodostelman lentävän, ja minä katsoin noita pieniä lintuja. Te muistatte sen. Minä näin seitsemän enkeliä pyramidin muodossa, kiirehtien eteeni. Sanottiin: ”Käännä länteen päin, mene Tucsoniin, ole neljäkymmentä mailia koilliseen. Ja sinä irrotat sappiruohoa” tai okarennokkia, joksi he kutsuvat sitä siellä, ”vaatteistasi.”

¹²⁸ Veli Fred Sothmann, joka istuu täällä juuri nyt katsoen minuun, oli siellä tuona aamuna. Minä olin unohtanut sen.

¹²⁹ Minä sanoin: ”Tapahtui räjähdys, joka oli kuin maanjäristys, joka ravisteli lähes kaikkea, mitä sillä alueella oli. Minä en voi ymmärtää, kuinka yksikään mies voisi selviytyä siitä hengissä.” Minä olin peloissani. Seisoin Phoenixissa, te kaikki, jotka kuuntelette siellä tänä iltana, olette todistajiani. Saarnasin tuon saarnan: *Miehet, mikä aika nyt on?* ”Missä me olemme?” Menin länteen. Monilla teistä täällä on tuo ääninauha, monet teistä kuulivat, kun se sanottiin vuotta ennen, tai vieläkin aikaisemmin, ennen kuin se tapahtui.

¹³⁰ Menin länteen ihmetellen, mitä tulisi tapahtumaan. Eräänä päivänä Herra kutsui minua. Kerroin vaimolleni, minä sanoin: ”Kultaseni, minä olen...minun työni on ehkä ohitse.” Minä en tiennyt. Minä sanoin: ”Minä...Jumala, Jumala on nyt ehkä saanut työnsä päätökseen kohdallani ja minä menen Kotiin. Mene ja pysy Billyn kanssa, ota lapset. Jumala on jotenkin valmistava tien sinua varten. Mene eteenpäin ja elä uskollisena Jumalalle. Huolehdi, että lapset läpäisevät koulun, kasvata heidät Jumalan pelossa.”

Hän sanoi: ”Bill, sinä et—sinä et tiedä, onko se totta.”

Minä sanoin: ”En. Mutta kukaan ei voisi selvittää siitä hengissä.”

¹³¹ Eräänä aamuna Herra herätti minut, sanoi: ”Mene ylös tuonne Sabino Kanjoniin.” Ja minä otin paperinpalan ja Raamattuni.

Vaimoni sanoi: ”Minne sinä menet?”

Minä vastasin: ”Minä en tiedä. Kerron sitten kun palaan.”

¹³² Menin sinne kanjoniin, kiipesin ylös sinne, missä kotkat lentelivät. Katselin joitakin peuroja, jotka seisovivat siellä. Minä polvistuin maahan rukoilemaan ja kohotin käteni ylös, ja miekka kosketti kättäni. Minä katsoin ympärilleni. Minä ajattelin: ”Mitä tämä on? Minä en ole poissa tolaltani. Siinä on tuo miekka kädessäni; kirkkaana, loistavana, kimaltaen auringossa.” Minä sanoin: ”Nyt, täällä ei ole ketään mailien päässä minusta, täällä ylhäällä kanjonissa. Mistä se saattoi tulla?”

Minä kuulin äänen sanovan: ”Se on Kuninkaan miekka.”

Minä sanoin: ”kuningas lyö miehen ritariksi miekalla.”

¹³³ Hän, tuo ääni, tuli takaisin sanoen: ”Ei jonkun kuninkaan, vaan Kuninkaan miekka, Herran Sana.” Sanottiin: ”Älä pelkää. Se on vain kolmas nykäisy. Se on palvelustehtäväsi vahvistaminen.”

¹³⁴ Olin menossa metsästämään erään ystäväni kanssa, tietämättä, mitä tulisi tapahtumaan.

Ja joku soitti minulle, hän, joka arvosteli minua tuosta Herran Enkelin valokuvasta, hän, joka otti sen. Minun oli mentävä Houstoniin hänen poikansa takia, sillä hän oli kuolemaantuomittujen osastolla ja hänet piti teloittaa muutaman päivän kuluttua. Ja hän tapasi minut siellä ja syleili minua ja sanoi: ”Ajatella, että sama mies, jota minä kritisoin, tulee pelastaakseen ainoan poikani!” Hengenpelastusseura antoi minulle siitä sen, mitä he kutsuvat oscariksi, tai miksi te haluattekin kutsua sitä, elämän pelastamisen vuoksi.

¹³⁵ Sitten me palasimme takaisin ja minä menin vuorelle metsästämään. Siellä veli Fred ja minä, ja eräänä aamuna, kun kävelin siellä, ja minä—minä olin jo saanut villisikani, ja minä katselin siellä ja näin paikan, mihin ne menivät. Minä sanoin: ”Veli Fred, mene tuon vuoren toiselle puolelle varhain aamulla, auringonnousun aikaan, ja minä menen toiselle puolelle. Minä en ammu tuota karjua, minä en tapa sitä. Mutta jos ne alkavat juosta tännepäin, tuo lauma, minä ammun niiden eteen ja ajan ne takaisin.”

¹³⁶ Veli Fred meni sinne, eikä siellä ollut sikoja. Hän heilutti minulle ja minä näin sen. Minä menin alas erääseen kanjoniin, joihinkin suuriin rotkoihin, aurinko oli juuri nousemassa. Minä tulin toiselle puolelle mäkeä, ajattelematta lainkaan noita profetioita. Istuuduin, odottaen, leväten. Minä ajattelin: ”Mitähän noille sioille tapahtui?”

¹³⁷ Minä otin minun. . . Istuuduin alas niin kuin intiaanit, jalat ristissä. Katsoin haalarini punttia ja siellä oli okarennokki. Poinin sen pois. Ja sanoin: ”Tämä on outoa! Täällä minä olen neljäkymmentä mailia koilliseen Tucsonista. Siellä pieni

poikani Joseph odottaa minua.” Ja kun aloin katsoa, minä näin sikalauman tulevan noin tuhannen jaardin päässä minusta vuorta ylös, ja minä heitin okarennokin maahan. Minä sanoin: ”Minä saan ne. Menen noutamaan Fred -veljen ja minä ripustan paperinpalan kertomaan mihin suuntaan mennä, tähän okotiloon täällä ja me haemme veli Fredin.”

¹³⁸ Ja minä lähdin nousemaan vuorta ylös juosten niin kovaa kuin voin toista puolta. Yhtäkkiä ajattelin, että joku ampui minua. En ole koskaan kuullut sellaista räjähdystä; se ravisteli koko maata. Ja kun se teki sen, edessäni seisoivat seitsemän enkeliä ryhmittyneinä.

¹³⁹ Tapasin veli Fredin ja heidät vähän myöhemmin. He sanoivat: ”Mitä se oli?”

Minä sanoin: ”Tämä oli se.”

”Mitä sinä aiot tehdä?”

¹⁴⁰ ”Palaan kotiin. Sillä NÄIN SANOO HERRA, nuo seitsemän salaisuutta, jotka ovat olleet kätkeytyneinä Raamatussa kaikki nämä vuodet, näistä kirkkokunnista ja kaikesta, Jumala tulee avaamaan nuo seitsemän salaisuutta meille Seitsemässä Sinetissä.”

¹⁴¹ Siellä oli tuo valokehä nousemassa ylös maasta aivan niin kuin sumu muodostuu. Tehdessään niin se nousi ylös vuorelle alkaen kulkea tulosuunnastaan länteen päin. Tiede löysi sen hetken kuluttua kolmekymmentä mailia korkeana ja kaksikymmentä viisi mailia leveänä, tarkalleen pyramidin muotoisena kehänä.

¹⁴² Jokin aika sitten seistessäni siellä, minä käänsin tuota kuvaa oikealle, ja siinä oli Jeesus sellaisena kuin Hän oli Seitsemässä Seurakuntajaksossa, valkoinen peruukki päässään, osoittamassa korkeinta Jumaluutta. Hän on Alfa ja Omega; Hän on ensimmäinen ja viimeinen; Hän on koko iankaikkisuuden ylin tuomari, seisten siellä vahvistaen tämän hetken Sanoman. Ja ehtoolla on oleva valoisaa! Mitä se merkitsee? Mitä se oli?

¹⁴³ Menin länteen päin. Tuolla samalla vuorella, noustessani sinne veli Banks Woodin kanssa, sanottiin: ”Heitä kivi ilmaan. Sano herra Woodille: ’NÄIN SANOO HERRA, sinä tulet näkemään Jumalan kirkkauden.’”

¹⁴⁴ Seuraavana päivänä, seistessämme siellä, pyörretuuli tuli alas ja räjäytti vuoria. Kivet katkoivat puiden latvoja noin kolme tai neljä jalkaa pääni yläpuolelta. Tapahtui kolme suurta räjähdystä, ja veljet tulivat juosten sinne. Siellä oli noin viisitoista miestä seisomassa siinä, saarnaajia ja muita. ”Mitä se oli?” Hän sanoi: ”Mitä se oli?”

Minä sanoin: ”Tuomio kohtaa länsirannikkoo.”

¹⁴⁵ Noin kaksi päivää sen jälkeen maanjäristys melkein upotti Alaskan. Mikä on tämä Valo ylhäällä Auringonlaskun vuorella,

Arizonan Coronado-metsässä? Mikä on tämä outo asia, joka tapahtui siellä ylhäällä, niin että ihmiset ajavat idästä länteen, keräten näitä kiviä sieltä, mihin se iski? Ja jokainen niistä, joka ainoa kivi, jonka se repi irti, on kolmikulmainen. (Nuo kolme ovat Yksi.) Niitä on työpöydillä paperipainoina ympäri maata. Mikä on tämä outo asia Auringonlaskun vuorella, Coronado-metsässä?

¹⁴⁶ Junior Jackson kuuntelee tätä, te muistatte tuon unen, joka hänellä oli, jonka minä selitin: ”menossa kohti auringonlaskua”? Ja tämä tapahtui ”Auringonlaskun” vuorella. On ehtoon aika, auringonlaskun aika. Auringonlaskun sanoma, historian laskun kautta, profetian laskun kautta, paremminkin, sen täyttyessä. Ja ehtoolla on valoisaa Auringonlaskun vuorella, Coronado-metsässä, neljäkymmentä mailia Tucsonista pohjoiseen. Ottakaa kartta ja katsokaa, onko Auringonlaskun huippu siellä. Juuri siellä tämä tapahtui. Minä en tiennyt sitä ennen kuin vasta jokin aika sitten.

¹⁴⁷ Kaikki mikä... Se ei milloinkaan kuole. Se avautuu jatkuvasti. Aina sen tapahtumisesta tuohon valokuvaan, jossa Jeesus seisoo katsomassa meihin; ja nyt tarkalleen Auringonlaskun vuorella, ja auringonlaskun Valossa. Ehtoovalo on tullut, Jumala vahvistaa itsensä. Mitä se on? Se on tosiasia, että Jumala ja Kristus ovat yksi. Tuo ”valkoinen,” kuinka monet ovat nähneet sen, tuon valkoisen peruukin Hänen päässään, niin kuin me puhuimme Ilmestyskirja 1:ssä? Katsokaa, korkein Jumaluus, Ylin käskyvalta; ei toista ääntä, ei toista jumalaa, ei mitään muuta! ”Hänessä asuu Jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti.” Itse enkelit olivat Hänen peruukkinsa. Aamen.

¹⁴⁸ Mitä tapahtui Auringonlaskun vuorella? Jumala vahvistamassa Sanansa. Siitä tämä kaikki melu johtuu. Huomatkaa, se on Jumala täyttämässä jälleen luvatus Sanansa, Ilmestyskirjan 10. luvun jakeissa 1-7: ”Ja niinä päivinä, jolloin seitsemännen enkelin Sanoma julistetaan, Jumalan salaisuus on tullut päätökseen.” Ilmestyskirjan 10. luvun 1-7 jakeiden kätkeyty salaisuus, viimeinen Sanoma viimeiselle seurakuntajaksolle. Se täyttää tässä ajanjaksossa tarkalleen Luukas 17:30 ”Sinä päivänä, jolloin Ihmisen Poika paljastetaan.”

¹⁴⁹ ”Ja vääriä profeettoja ja vääriä kristuksia nousee, tehden suuria tunnustekoja ja ihmeitä, siinä määrin, että se eksyttäisi, valitutkin jos mahdollista.” Ihmiset epäilevät yhä. Ja niin kuin tavallisesti, seurakunta on aivan yhtä ymmällä.

¹⁵⁰ Ja tiede, läpi koko Tucsonin yhä, he kirjoittelevat artikkeleja ja laittavat niitä lehtiin. Siellä kaukana Lemmon-vuorella, nuo suuret kamerat eivät nähneet Sen kohoamista sieltä, missä me seisomme; liikkuen länttä kohti, osoittaen ajan olevan lopussa. Se ei voi liikkua sinnepäin kuin vain vähän matkaa; ja se on

Länsirannikolla. Tuomio iski juuri siellä, missä se kulki. Se meni suoraan yli Phoenixin ja suoraan läpi Prescottin ja sieltä vuorten yli Länsirannikolle, suoraan ylöspäin. . . Minne he olivat menossa? Suoraan ylös Alaskaan, ja se jylisee, menen suoraan siihen suuntaan.

¹⁵¹ Ja observatoriot ja he kaikki siellä Tucsonissa kyselevät yhä, tieteellinen tutkimus yrittää saada selville, mitä se on. Niin korkealla ei voi olla mitään sumua, usvaa tai mitään muuta. ”Mikä aiheutti sen? Missä se on?” He ovat aivan yhtä ymmällään tästä yliluonnollisesta valokehästä siellä taivaalla, kuin he olivat silloin, kun nuo tietäjät tulivat seuraten tähteä, kysyen: ”Missä on tuo vastasyntynyt juutalaisten Kuningas?” Mitä se oli? Jumala täyttämässä Sanaansa: ”Ja tähti nousee Jaakobista.”

¹⁵² Ja Taivaan Jumala lupasi, että ehtoon aikana tulisi olemaan ehtoovalo. Kolme vuotta sitten tämä salaisuus oli profetia: ”Miehet, mikä aika nyt on?” Mutta nyt se on historiaa. Se on tapahtunut. Lupaus on täytetty. Miehet, mikä aika nyt on, ja mikä on tämä vetovoima? Jumala täyttämässä Sanansa! Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.

Rukoilkaamme.

¹⁵³ Rakas Jumala, olen pidätellyt ihmisiä pitkään, paljon kauemmin kuin aioin. Minä rukoilen, Jumala, että sanottiin tai tehtiin jotakin, mikä saa ihmiset kaikkialla ymmärtämään. Ja että he nähdessään ja ymmärtäessään voisivat uskoa, että Sinä olet todellinen Kristus, ja että Sanat, jotka vahvistettiin, ovat vahvistuksena sille, että Hänen Sanansa on täydellinen ja täyttyy omana aikanaan.

¹⁵⁴ Nyt, Herra Jeesus, omasta Sanastasi, Sinä sanoit, että maailma tulisi olemaan Sodomian tilassa. Me tiedämme sen, me voimme katsoa sitä. Ja Sinä sanoit, että tuona päivänä olisi ”Niin kuin oli Sodomassa.” Siellä oli kolme sanansaattajaa, jotka oli lähetetty pakanalliselle ja hebrealaiselle maailmalle. Ja yksi heistä, joka oli Jumala itse, Ihmisen Poika, paljasti itsensä inhimillisessä muodossa ja teki ihmeen, niin että Hän jopa kertoi Aabrahamille, mitä Saara teki Hänen takanaan teltassa.

¹⁵⁵ Sinä sanoit, että se tulisi toistumaan jälleen, kun koko pakanamaailma olisi Sodomian tilassa. Ja me olemme siinä, Herra. Toisetkin profetiat vahvistavat tuon saman asian profeetta Elian lähettämistä viimeisinä päivinä, Elian Henki maan päällä, kääntääkseen isien sydämet tai ”lasten sydämet jälleen isien puoleen.” Ja minä rukoilen, Jumala, että Sinä tänä hetkenä vahvistaisit Sanasi, että Sinä olet sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Suo se, Isä. He kaikki ovat Sinun. Minä rukoilen, että Sinä suot nämä siunaukset ja vahvistat sen, mitä on sanottu, Jumalan kunniaksi. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.

156 Puhua sana, on ihminen; vahvistaa sana, on Jumala. Sanoa jotakin, on yksi asia; Jumalan tehdä se, on toinen asia. Jumala ei tarvitse ketään selittäjää, Hän on oma selittäjänsä.

157 Nyt me olemme aikeissa kutsua esiin rukousjonon, rukoillaksemme sairaiden puolesta, jos Jumala suo. Ja me tiedämme, ettei ole ketään, ei yhtään miestä eikä naista, yhtään inhimillistä olentoa, eikä enkeliä, joka voi parantaa teidät, sillä Jumala on jo tehnyt sen. Hän on tehnyt kaiken valmiiksi, ja teidän täytyy vain ottaa se vastaan.

158 Ei ole yhtään ihmistä, enkeliä, ei mitään, ei edes Jumala itse voi antaa sinulle anteeksi syntejäsi. Se on jo tehty. Jeesus teki sen ristillä. Mutta se ei koskaan hyödytä sinua, tai mitään, tai hyödytä sinua yhtään, ennen kuin sinä otat sen vastaan. Ymmärrättehän?

159 Ainoa, mitä voidaan tehdä, on seurata Jumalan antamia ohjeita, uskovien laskea kätensä sairaiden päälle. Kautta aikojen he ovat tehneet sen, läpi herätysten. Ja he ovat kutsuneet sitä ”Jumalaksi.”

160 Aabraham oli nähnyt monia merkkejä. Mutta tuli aika, jolloin Aabraham näki viimeisen merkkinsä, juuri ennen kuin Sodoma poltettiin, ja se oli Jumala, tuoden itsensä julki miehen hahmossa. Uskotteko te sen? Sanoiko Jeesus, että se tulisi toistumaan?

161 Nyt, kuinka monet teistä täällä... Ja siellä radiossa tai puhelinyhteyksien päässä ympäri maata, jos te vielä kuuntelette, valmistautukaa nyt rukousta varten, rukoilkaa, ja te, joiden nenäliinoja on täällä. Nyt minä en voi sanoa Jumalalle, mitä tehdä. Ei, olkoon se minusta kaukana, että edes yrittäisin sitä. Hän on riippumaton; Hän tekee, mitä Hän haluaa. Minä voin vain totella ja voin vain sanoa, mitä Hän sanoo.

162 Ja nyt he ovat seisomassa seinustoilla, he ovat ahtautuneet sisälle, on tungosta. Ihmettelenpä, voisimmeko me pyytää Jumalalta näillä sanoilla: ”Mikä on tämä vetovoima?” Jos Jumala jälleen liikkuisi meidän keskellämme (täällä voi olla vieraita), ja liikkuisi meidän keskellämme ja näyttäisi siunatut kasvonsa meidän keskellämme, näyttäisi Henkensä täällä, osoittaisi, että Hän sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, että jokainen meistä (näiden kahden voimallisen Sanoman jälkeen) voisi uskoa sen olevan niin? Tekisittekö te sen? Hyvä on.

163 Rukousjonon kutsumisen sijasta sitten; kuumaa, ahdasta, ihmisiä seisomassa seinustoilla. Minä katselen ympärilläni *tällä* tavalla kutsuakseni rukousjonon, mutta te ette voi tehdä sitä; katsokaa, seisomassa siinä. Voisinkohan minä kutsua sen *tätä* kautta? Teidän sairaanne, paareja, ja kaikkea, makaamassa; te ette voi tehdä sitä. Niinpä olkaa siellä, missä olette, ja uskokaa Jumalaan. Jos teillä on rukouskortti, pitäkää se, se on hyvä. Me

kutsumme teidät, jos haluatte tulla rukousjonoon. Mutta teidän ei tarvitse tulla jonon kautta.

¹⁶⁴ Tuo herra Shepherd, viime sunnuntai-iltana, hän ei tullut minkään rukousjonon kautta. Luullakseni—luullakseni hänellä ei edes ollut rukouskorttia. Onko herra Shepherd täällä tänä iltana? Missä hän on? Onko hän täällä? Hän on takana. Oliko teillä rukouskorttia, herra Shepherd? Ei ollut? Hänellä ei ollut. Hän istuu jälleen tuolla tänä iltana. Siinä on hyvä paikka olla, veli Shepherd.

¹⁶⁵ Teidän ei vain tarvitse olla siellä, mutta teidän täytyy vain uskoa. Sillä, muistakaa, eräs pieni nainen kosketti Hänen viittaansa ja Hän tunsu sen. Ja Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Ja heprealaiskirjeessä, Uudessa testamentissa, sanotaan, että Hän on tänä iltana Ylimmäinen Pappi, jota voidaan ”koskettaa teidän heikkoutenne tunteella.” Uskotteko te sen? Uskokaa silloin! Älkää epäilkö sitä. Uskokaa se, ja se tapahtuu. Te voitte saada sen, mitä te—mitä te olette anoneet, jos te voitte uskoa sen. Mutta teidän täytyy uskoa se. Teettekö te sen? Uskotteko te kaikki sen? Kuinka moni teistä uskoo sen nyt? Jumala siunatkoon teitä.

¹⁶⁶ Minä en tiedä, kuka kukin on. En tunne ketään teistä. Minun asiani ei ole tuntea ketään teistä. Jumalan asia on tietää nämä asiat. Mutta Hän tekee sen, jos te uskotte sen. Uskotteko te sen nyt?

¹⁶⁷ Nyt, rakas Jumala, me emme varmastikaan ole joukko risteytettyjä kristittyjä, meidän ei tulisi olla, sellaisia, joita täytyy taputtaa ja hemmotella. Sinulla ei ole sellaisia, Herra. Sinulla on järkähtämättömiä uskovia. Jumalan läsnäolo sytyttää ihmisen sydämen tuleen. Niin kuin Aabraham, hän uskoi Jumalaan. Sinä teit itsesi hänelle tunnetuksi, sitten Sinä ilmestyit hänelle ja annoit merkin, ja Hän uskoi Sinua. Sinä muutit hänen ruumiinsa takaisin nuoreksi mieheksi ja myös hänen vaimonsa, joka, hänen vaimonsa oli osa hänen omaa ruumistaan. Sitten syntyi tuo uusi lapsi, luvattu poika.

¹⁶⁸ Jumala, Sinä lupasit, että samoin kävisi tässä ajassa. Minä rukoulen, että Sinä vahvistat tämän Sanan. Ja me pidämme kiinni tästä lupauksesta, että tulee olemaan niin kuin oli Sodomassa, juuri ennen kuin Sodoma poltettiin ja tuomio kohtasi Sodomian, pakanamaailman. Samoin tuomio on kohtaamassa pakanamaailmaa, ja juutalaisilla on kolmen ja puolen vuoden ahdistuksen aika läpikäytävänä, Jaakobin ahdistus, Danielin seitsemänkymmenen vuosiviikon jatko. Mutta pakanain päivät ovat luetut, on aika mennä. Ja Sinä annoit tuon merkin ja sanoit, että niin tulisi taas olemaan. Suo se, Jumala. He ovat, me olemme Sinun käsissäsi, tee meille niin kuin hyväksi näet. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.

169 No niin, älkää olko hermostuneita. Mitä siitä tulisi, jos minä olisin hermostunut? Nyt, minä teen täällä jotakin niin, että sen täytyy riippua Jumalan ylimmästä vallasta. Mutta miksi minä teen tämän? Hän sanoi, että niin tulisi olemaan. Se ratkaisee sen. Ja jos Hän vahvistaa itsensä sillä tavalla teidän edessänne, niin ettekö te voi uskoa Häneen? Varmasti. Olkoon teillä nyt uskoa ja uskokaa.

Sallikaa minun vain katsoa ympärilleni, nähdäkseni, minne Pyhä Henki johdattaa, mitä Hän tekee. Minä en tiedä, mitä Hän tulee tekemään, se riippuu Hänestä. Mutta jos teillä vain on uskoa, uskokaa vain: ”Kaikki on mahdollista niille, jotka uskovat.” Te kaikki, jotka uskotte sen, kohottakaa kätenne ja sanokaa: ”Minä uskon sen.” [Seurakunta sanoo: ”Minä uskon sen.”—Toim.] Koko sydämeistäni minä uskon sen.

170 No niin, kolme on vahvistus, jos Hän tekee sen kolmesti peräkkäin, todistaakseen teille, että se on oikein. Riippumatta siitä, missä te olette, keitä te olette, olkoon teillä vain uskoa ja uskokaa. Nyt, älkää—älkää liikkuko ympärinsä. *Tällä* tavalla.

171 Rouva, rukoilee, minä en tunne sinua. Pysy vain siellä, missä olet; sinun ei tarvitse tulla. Minä en tunne sinua, mutta sinä pidät kädestä kiinni pikku tyttöä, tai sylissäsi. Minä olen sinulle täysin vieras. Ja tuo pieni tyttö näyttää normaalilta, hän näyttää terveeltä. Hän on kaunis pikku tyttö, pieni punapäinen tyttö. Minä katselen häntä, hän ei näytä rammalta eikä sellaiselta. Minä en tiedä, mikä hänellä on vikana. Ehkä kysymys ei ole lapsesta, vaan sinusta. Mutta minä vain satuin näkemään sinut siellä istumassa tuon lapsen kanssa ja rukoilemassa. Minä puhun sinulle hetken, saadakseni kosketuksen sinun henkeesi, niin kuin Jeesus sanoi tuolle naiselle: ”Anna minulle juotavaa,” katsokaahan, vain ymmärtääkseen—ymmärtääkseen tätä henkilöä. Veli Bryant ja he jotka istuvat täällä, minä tunnen nämä ihmiset, jotka istuvat täällä. Heilläkin voi olla tarpeita, mutta sinä olit vieras.

172 Uskotko sinä minun olevan Jumalan profeetta? Uskotko sinä, että nämä asiat, jotka sinä olet kuullut tänä iltana, ovat totta? Nyt, jos Jumala paljastaa minulle jotakin, mitä sinä olet tehnyt, tai mitä sinun ei olisi pitänyt tehdä tai jotakin, mikä on vialla sinussa, tai mikä sinun toiveesi on, niin sinä tiedät, onko se totta vai ei. Etkö tiedäkin? Ja jos Hän tekee sen, vahvistaako se Hänen Sanansa, että Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, ja että Luukas 17:30 tuodaan julki? Uskotko sinä sen?

173 No niin, tämä rouva kohotti kätensä merkiksi siitä, että me olemme vieraita. Minä en tunne sinua, mutta minä koetan ottaa yhteyttä hänen henkeensä, yhteen henkilöön. Täällä on niin monia, jotka vetävät. Nyt, usko tämä koko sydämeistäsi.

No niin, se on tuon pienen tytön puolesta. Ei sinun itsesi. Sinä olet hermostunut, mutta hermostuneisuus ei ole se, joka

vaivaa sinua. Suuri asia sinun sydämelläsi on tuo pieni tyttö. Ja uskotko sinä, että Jumala voi kertoa minulle, mitä se on? Uskotko sinä sen? Auttaisiko se sinua, uskoisitko sinä silloin? Se on aivovaurio. Onko se totta? Laita nyt kätesi pikku lapsen päälle; sinun kätesi.

¹⁷⁴ Rakas Jumala, Sinä sanoit: ”Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat. He laittavat kätensä sairasten päälle ja he tulevat terveiksi.” Tämä nainen on uskovainen. Hänen kätensä on lapsen päällä. Suo sen tulla terveeksi. Jeesuksen Kristuksen nimessä minä rukoulen sitä. Aamen.

¹⁷⁵ Uskotteko te nyt, te kaikki? Jos sinä voit uskoa, kaikki on mahdollista. Varmasti!

¹⁷⁶ Minä tunnen naisen, joka istuu hänen vieressään, mutta hän katsoo niin vilpittömästi tähän suuntaan. Minä en muista hänen nimeään, mutta minä. . . Jos minä katson häntä hetken, minä tietäisin. Mutta minä tunnen naisen ulkonäöltä, mutta minä en tiedä, mikä sinun vaivasi on. Uskotko sinä, että minä. . . Jumala antaa minun tietää, mikä sinun vaivasi on? Sinä. . . Auttaisiko se sinua? Sokeritauti. Nyt jos se on oikein, pidä kätesi ylhäällä. Varmasti!

¹⁷⁷ Sattui niin, että naisella, joka on. . . istuu vieressäsi, on sama asia. Hän on vieras. Tämä toinen nainen rukoilee jonkun puolesta, ramman lapsen. Jos sinä uskot sen koko sydämestäsi, Jumala suo sen.

¹⁷⁸ Joku täällä takana. Täällä istuu mies, joka yrittää vapautua savukkeista. Uskotko sinä, että Jumala tulee ottamaan ne sinulta pois? Hyvä on. Uskotko sinä? Sinä voit saada sen. Minä en ole elämässäni nähnyt tätä miestä.

¹⁷⁹ Täällä on eräs mies. Näettekö tuon tumman varjon riippumassa tämän miehen yläpuolella, joka makaa täällä kentävuoteen tapaisella tai tuolilla? Hän on kuolemassa. Hänen päällensä on varjo. Hänellä on syöpä. Minä en tunne tätä miestä, en ole koskaan nähnyt häntä. Jumala tietää kaiken sinusta. Se on totuus, herra. Uskotko sinä, että Jumala voi kertoa minulle jotakin sinusta? Auttaisiko se sinua vastaanottamaan parantumisesi? [Veli sanoo: ”Kyllä, minä uskon.”—Toim.] Eräs ystäväsi toi sinut tänne. Mutta sinä et ole täältä, sinä olet jostakin, missä on paljon vettä, josta ihmiset kalastavat. [”Kyllä.”] Kyllä, Albanysta, Kentuckysta. [”Se on totta.”] Se on totta. Usko, niin sinä voit mennä kotiin terveenä. Usko, että se on poissa. Jos sinä uskot sen! Sinun täytyy uskoa se, uskoa, että se on tehty sinulle. Uskotko sinä?

¹⁸⁰ Sinä, Tennesseeestä, sinulla on poika, jolla on astma. Hän ei ole täällä, mutta uskotko sinä, että hän paranee? Silloin vie nenäliinasi, sinun. . . joka on kädessäsi, hänelle. Hän paranee, jos uskot sen.

¹⁸¹ Rouva, joka itkee, istuen vastapäätä tohtori Vayleä täällä. Hänen päällään on myös tumma varjo. Minä en ole koskaan elämässäni nähnyt häntä, mutta hänellä on syöpä. Hän kuolee, jos hänelle ei tehdä jotakin. Uskotko sinä, että Hän parantaa sinut, rouva? Voitko uskoa? Sinä saat terveytesi, jos sinä vain uskot.

¹⁸² Siellä hänen takanaan istuu pieni rouva, nenäliina suunsa päällä. Hänellä on myös haavainen vatsa, sairas. Sinulla on ollut pyörtymiskohtauksia, sokeutumisia, kaatumisia. Joku toi sinut tänne. Sinulla on naisten vaiva. Jos uskot, voit mennä kotiin; olla terve.

¹⁸³ Sinä, nuori mies, sinä olet muukalainen; istumassa täällä edessäni, katsoen minuun. Mitä sinä olet, puertoricolainen tai jotain? Kyllä, tarkoitin . . . ? . . . ! Minä olen sinulle vieras. Sinä tiedät sen; sinä et ole edes minun maastani. Mutta uskotko sinä, että Jumala voi antaa sinulle, mitä sydämesi haluaa? Jos minä kerron sinulle, mikä sinun halusi on, niin vastaanotatko sinä sen? Sinä etsit Pyhän Hengen kastetta. Se on totta. Vastaanota Pyhä Henki, veljeni.

¹⁸⁴ Täällä aivan takana istuu värillinen mies, hänellä on taakka sydämellään. Se on hänen vaimonsa puolesta. Hän ei edes ole täällä. Hänellä on vaiva jaloissaan. Uskotko sinä, että Hän tulee parantamaan vaimosi? Uskotko sinä? Sinä olet vieras täällä. Sinä olet meren takaa. Sinä olet Jamaikalta. Uskotko sinä, että Jumala voi kertoa minulle, kuka sinä olet? Herra Brady. Uskotko sinä? Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.

¹⁸⁵ Tämä rouva, joka istuu *tällä* puolella aivan takana, rouva Wrightin vieressä, hänellä on taakka sydämellään. Hän rukoilee tyttärensä puolesta. Häntä odottaa leikkaus. Uskotko koko sydämestäsi hänen puolestaan? Hän ei tarvitse sitä, jos saat hänet uskomaan sen. Minä en voi parantaa.

¹⁸⁶ Siellä takana lastenhuoneessa, minä näen Herran Hengen, Enkelin, Valon liikkumassa lastenhuoneessa. Se on erään nuoren naisen päällä, ja hänellä on hengellinen ongelma, jota hän miettii. Näyttää siltä kuin minun pitäisi jotenkin tuntea hänet, nuori nainen. Hänellä on myös naisten sairaus. Kyllä. Hänen nimensä on rouva West, Alabamasta, rouva David West. Usko; Jumala suo sen sinulle.

¹⁸⁷ ”Sinä päivänä on oleva valoisaa, kun Ihmisen Poika paljastetaan.” Jos tämä ei ole Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, niin minä en tiedä siitä mitään. Uskotteko te sen? Kaikki on mahdollista niille, jotka uskovat.

¹⁸⁸ Siellä mikrofonien ääressä ympäri maata, ja tässä tabernaakkelissa, kuinka moni teistä kohottaa kätensä ja sanoo: ”Minä olen uskovainen”? Nyt te siellä eri maissa, jokaisen kädet täällä ovat ylhäällä. Ja siellä jossakin ympäri maata, teidän kätenne ovat ylhäällä, epäilemättä. Nyt sulkekaa

silmänne, laskekaa vain kätenne jonkun vieressä olijan päälle. Tarttukaa kiinni heidän kädestään. Laskekaa kätenne heidän olkapäälleen. Minun käteni ovat nenäliinojen päällä. Katsokaa, mitä tänään on tehty! Katsokaa, mitä nyt on tehty.

Katsellen Hänen pyhiä kasvojaan,
 hehkuen jumalallista rakkautta;
 Hänen armonsa siunatut osalliset,
 loistaen kuin jalokivet Hänen kruunussaan.

Nyt rukoilkaa. Rukoilkaamme kaikkialla.

¹⁸⁹ Rakas Jumala, tuo hetki on saapunut. Mitä tämä merkitsee? Jumala täyttää Sanansa! Mikä on tuo vetovoima, Herra? Se on Jumala täyttämässä Sanaansa. Mitä on tämä kautta kansakunnan, puhelimen välityksellä, kun sadat ihmiset ovat laskeneet kätensä toinen toistensa päälle kautta maan, rannikolta rannikolle, pohjoisesta etelään, idästä länteen? Täällä istuu ihmisiä vieraista maista, monista osavaltioista, Meksikosta, Kanadasta, ja me olemme laskeneet kätemme toistemme päälle. Jumala on täyttämässä Sanaansa!

¹⁹⁰ Kuinka on mahdollista, että henkilö voi seistä täällä Pyhän Hengen kautta ja kutsua jotakin miestä, niin kuin Hän teki Simon Pietarille: ”Sinun nimesi on Simon, sinä olet Joonaan poika”?

”Mene hakemaan miehesi ja tule tänne.”

”Ei minulla ole miestä.”

”Oikein. Sinulla on ollut viisi.”

¹⁹¹ Nainen sanoi: ”Minä tiedän, että Messias tulee tekemään tämän, mutta kuka Sinä olet?”

Hän sanoi: ”Minä olen Hän.”

¹⁹² Ja Sinä olet sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Ja Sinä olet luvannut: ”Niitä tekoja, joita Minä teen, myös te tulette tekemään. Enemmänkin kuin nämä, te tulette tekemään, sillä Minä menen Isän tykö.” ”Ja katso, viimeisinä päivinä Minä lähetän teille profeetta Elian, ja hän on muuttava ihmisten ajatukset, kääntävä lasten sydämet takaisin Raamatun apostoliseen opetukseen.” ”Ja ehtoolla on oleva valoisaa.”

¹⁹³ Täällä me olemme, suuri Taivaan Jumala! Tuo hetki on täällä! Kädet ovat ihmisten päällä.

¹⁹⁴ Saatana, sinut on voitettu. Sinä olet valehtelija. Ja Jumalan palvelijana ja palvelijoina me käskemme Jeesuksen Kristuksen nimessä, että sinä tottelet Jumalan Sanaa ja lähdet ulos näistä ihmisistä, koska on kirjoitettu: ”Minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia.”

¹⁹⁵ Ja tulkoot kaikki ihmiset vapautetuiksi. Suo se, rakas Jumala. Sinä olet taivaan Jumala, joka kukistit tuona päivänä mielenkiinnon kohdistuessa Golgatan vuorelle, kaikki taudit ja

sairaudet ja kaikki paholaisen teot. Sinä olet Jumala. Ja ihmiset ovat parannettuja Sinun haavojesi kautta. He ovat vapaita. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.

¹⁹⁶ Jumala, jokainen nenäliina, joka on täällä, Jumalan Hengen ollessa läsnä, kun Jeesuksen Kristuksen voitelu on ihmisten päällä, ja niiden suurten merkkien täytyessä, jotka Hän lupasi, ja maan vavistessa, maanjäristysten tapahtuessa, niiden suurten merkkien, joista Hän kertoi ja Kirjoitusten täytyessä ja ehtoon Valon loistaessa. Minä laitan ruumiini näiden nenäliinojen päälle, edustaen tätä koko uskovien ruumista idästä, lännestä, pohjoisesta ja etelästä; ja sanon paholaiselle: ”Jeesuksen Kristuksen nimessä, jätä jokainen potilas, joiden päälle nämä laitetaan,” Jumalan Sanan kunniaksi ja ylistykseksi. Jumalan Sanan, Nasaretin Jeesuksen Kristuksen, nimessä. Aamen.

¹⁹⁷ Nyt, hiljaa, järkevinä, hartaina ja oikeassa mielentilassanne, uskovina, uskotteko te nyt ja vastaanotatte parantumisenne Jumalalta Kaikkivaltialta Jeesuksen Kristuksen nimessä? Jos te teette sen, kohottakaa kätenne ylös. Kaikkialla maailmassa, kohottakaa kätenne ylös. Jokaisella henkilöllä täällä, niin pitkälle kuin voin nähdä, on käsi kohotettuna; sisällä, ulkona, ikkunoiden vieressä, ovilla, lastenhuoneissa ja kaikkialla on ihmisiä kädet kohotettuina. He vastaanottavat sen. Saatana on voitettu! Jeesuksen Kristuksen haavat parantavat teidät ja Jeesuksen Kristuksen läsnäolo vahvistaa sen tosiasian, että Hän elää tänään, aina kykenevänä pitämään jokaisen antamansa lupauksen. Aamen! Minä uskon Häneen. Ettekö tekin? [Seurakunta sanoo: ”Aamen.”—Toim.]

¹⁹⁸ Nouskaamme nyt seisomaan. Herran Jeesuksen nimessä me vastaanotamme kaiken sen, mitä on tehty tai sanottu, me rakastamme Häntä koko sydämestämme. Me arvostamme Häntä kaikella sillä, mitä meissä on. Nyt kun te menette koteihinne tänä iltana, kulkekoon Jumala teidän kanssanne. Jumala antakoon teille Pyhän Hengen, jos teillä ei ole Pyhää Henkeä.

¹⁹⁹ Jokainen mies, nainen, poika tai tyttö täällä, jota ei ole kastettu Jeesuksen Kristuksen nimessä, täällä on vaatteita, allas. Älkää siirtäkö huomiseksi sitä, mikä voidaan tehdä tänään. Huomenna voi olla liian myöhäistä. ”Riittääköön tälle päivälle, kullekin päivälle oma vaivansa.” Täällä on sananpalvelijoita seisomassa, odottamassa, vaatteet odottavat. Ei ole mitään puolustusta. Odotatteko te? Jos te odotatte, te uskotte. Riippumatta siitä, miten teidät on kastettu, pirkoteltu tai valeltu, miten tahansa se onkin tehty, se on virhe. Valo on tullut. Tulkaa, uskokaa ja ottakaa kaste.

²⁰⁰ Jokainen, jolla ei ole Pyhää Henkeä, vastaanottakaa Pyhä Henki, jokainen teistä, täydessä Jumalallisessa voimassa ja

rakkaudessa, jonka Hän lupasi teille, tehdäkseen teidät uudeksi luomukseksi Hänessä. Jumala siunatkoon teitä.

²⁰¹ Nyt, ensi sunnuntaiaamuun yhdeksän kolmekymmentä, laulakaamme nyt tämä pieni laulu, jota meillä oli tapana laulaa vuosia sitten.

Älä unohda perheen rukoushetkeä,
Jeesus haluaa kohdata sinut siellä;
Hän ottaa pois kaikki huolesi,
Älä unohda perheen rukoushetkeä.

Laulakaamme se nyt yhdessä.

Älä unohda perheen rukoushetkeä,
Jeesus haluaa kohdata sinut siellä;
Hän ottaa pois kaikki huolesi,
Oi, älä unohda perheen rukoushetkeä.

²⁰² Nyt kun me laulamme sen uudestaan, puristakaa vieressäanne olevan pyhiinvaeltajan kättä, kun me laulamme sen.

Älä unohda perheen rukoushetkeä,
Jeesus haluaa kohdata sinut siellä;
Hän ottaa pois kaikki huolesi,
Oi, älä unohda perheen rukoushetkeä.

²⁰³ Ettekö te rakastakin Häntä? Minä rakastan Häntä. Minä rakastan Häntä, koska Hän ensin rakasti minua ja osti pelastukseni, (se oli vetovoima) Golgatan vuorella. Sama vetovoima Auringonlaskun vuorella, Nebon vuorella, Siinain vuorella, kaikki eri vuorenhuippukokemukset. Sitten, hyvä on, laulakaamme se nyt:

Minä rakastan Häntä, minä rakastan Häntä,
Koska Hän ensin rakasti minua
Ja os- . . . pelastukseni
Golgatan puulla.

²⁰⁴ Kaikki, jotka rakastavat Häntä, sanokaa ”Aamen.” [Seurakunta sanoo: ”Aamen.”—Toim.] Olkoon niin! Ajatelkaa nyt vain, mitä Hän on teille tehnyt; ajatelkaa, että te voisitte tänä iltana olla tuolla jossakin kapakassa. Te olisitte ehkä haudassa, niin kuin minun olisi pitänyt olla, Jumalan armon ulkopuolella. Mitä Hän teki teidän edestänne? Oi, kuinka me voisimme olla rakastamatta Häntä? Riippumatta siitä, mitä kuka tahansa sanoo, Hän on ensimmäinen.

²⁰⁵ Sulkekaamme nyt silmämme ja kumartakaamme päämme, kun me laulamme sen nyt Hänelle. Hän pitää lauluista, ylistyslaulujen laulamisesta. Laulakaamme se nyt Hänelle:

Minä rakastan Häntä, minä rakastan Häntä,
Koska Hän ensin rakasti minua
Ja osti pelastukseni
Golgatan puulla.

²⁰⁶ Päämme ja sydämemme kumarrettuina Hänen läsnäolossaan, kiitollisina siitä, mitä silmämme ovat nähneet, mitä korvamme ovat kuulleet, mikä on kirjoitettuna Jumalan Sanassa, mikä Hänen lupauksensa on ollut meille tänä päivänä. Jumala siunatkoon teitä.

²⁰⁷ Meillä on vieraanamme tänä iltana eräs veli, Ned Iverson, entinen presbyteerisaarnaaja. Hänen isänsä, hänen veljensä, ovat presbyteerisaarnaajia. Hän, ymmärtääkseni hänet kastettiin tänään uudestaan Jeesuksen Kristuksen nimessä. Hän on saarnaaja, ja hyvä sellainen. Ja nyt minä pyydän häntä, koska minä uskon hänen olevan Jumalan palvelija, pyytämään Jumalan siunausta tälle seurakunnalle, kun te menette koteihinne.

²⁰⁸ Veli Iverson, tule eteen sillä aikaa, kun päämme ovat kumartuneina rukoukseen. Jumala siunatkoon sinua, veljeni.

MIKÄ ON VETOVOIMA TUOLLA VUORELLA? FIN65-0725E
(What Is The Attraction On The Mountain?)

Tämä saarna, jonka Veli William Marrion Branham saarnasi alunperin englanniksi sunnuntai-iltana 25. heinäkuuta 1965, Branham Tabernaakkelissa, Jeffersonville, Indiana, U.S.A., on otettu ääninauhalta ja painettu lyhentämättömänä englanniksi. Tämän suomenkielisen käännöksen on painanut ja sitä jakaa Voice Of God Recordings.

FINNISH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Tekijänoikeustiedote

Kaikki oikeudet pidätetään. Tätä kirjaa voidaan tulostaa kotitulostimella henkilökohtaiseen käyttöön tai jaettavaksi ilmaiseksi Jeesuksen Kristuksen evankeliumin levittämiseksi. Tätä kirjaa ei saa myydä, monistaa suuressa mittakaavassa, laittaa verkkosivuille, tallentaa hakujärjestelmään, kääntää muille kielille, tai käyttää rahan keräämiseen ilman nimenomaista Voice Of God Recordingsin kirjallista lupaa®.

Saadaksesi lisätietoja tai muita saatavilla olevaa materiaalia, ota yhteyttä:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org